

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · primer període · sèrie C · número 32

Comissió del Síndic de Greuges

Sessió 2, dilluns 25 de juny de 2018

Presidència de l'H. Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas

TAULA DE CONTINGUT

Composició de la Comissió del Síndic de Greuges 412-00004/12	3
Sol·licitud de sessió informativa amb el síndic de greuges sobre la possible vulneració dels drets i interessos d'infants i adolescents a l'Institut El Palau, de Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat) 358-00001/12	4
Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2017 360-00001/12	6

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 2 de la CSG

La sessió de la Comissió del Síndic de Greuges (CSG) s'obre a les tres de la tarda i un minut. Presideix Ramon Espadaler i Parcerisas, acompanyat de la vicepresidenta, María Francisca Valle Fuentes, i de la secretària, Eva Baró Ramos. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Carmen de Rivera i Pla, Munia Fernández-Jordán Celorio, María Luz Guilarte Sánchez, Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois i Elisabeth Valencia Mimbrero, pel G. P. de Ciutadans; Anna Geli i España, Lluís Guinó i Subirós, Aurora Madaula i Giménez, Antoni Morral i Berenguer i Josep Riera i Font, pel G. P. de Junts per Catalunya; Magda Casamitjana i Aguilà, Antoni Castellà i Clavé, Adriana Delgado i Herreros i Gemma Espigares Tribó, pel G.P. Republicà; Marta Moreta Rovira, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Joan Josep Nuet i Pujals, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem, i Carles Riera Albert, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Assisteix a aquesta sessió el síndic de greuges, Rafael Ribó i Massó, acompanyat de l'adjunt general, Jaume Saura i Estapà, i de l'adjunta per a la defensa dels drets dels infants i dels adolescents, Maria Jesús Larios Paterna.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Composició de la Comissió del Síndic de Greuges (tram. 412-00004/12). Ple del Parlament. Elecció del vicepresident o de la vicepresidenta.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió del Síndic de Greuges amb el síndic de greuges sobre la possible vulneració dels drets i interessos d'infants i adolescents a l'Institut El Palau, de Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat) (tram. 358-00001/12). Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois, juntament amb cinc altres diputats del Grup Parlamentari de Ciutadans, Andrea Levy Soler, del Subgrup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2017 (tram. 360-00001/12). Síndic de Greuges. Presentació de l'informe. (Informe: BOPC 16, 24).

El president

Bona tarda. Benvinguts al que és la primera comissió ordinària de la sindicatura de greuges.

Tenim a l'ordre del dia tres punts. Hem demanat..., seguiríem l'ordre establert a l'ordre del dia, valgui la redundància, i després, amb els dos primers, hi convidaríem ja el senyor síndic i els membres que l'acompanyen a incorporar-se a la comissió.

Composició de la Comissió del Síndic de Greuges

412-00004/12

El primer punt és una composició amb relació a la Mesa. Sabran vostès que aquesta va ser una comissió que es va constituir abans que es constituïssin tot el gruix de comissions legislatives que tenien a veure amb la composició del Govern, i que, en el moment de la seva composició, ja els grups havien arribat a un acord pel qual, un cop es constituïssin la resta de comissions, s'ajustarien algunes presidències i vicepresidències.

Un dels casos, doncs, que ha estat directament concernit per aquest criteri que van agafar unànimement els diferents grups és, precisament, la nostra comissió. Hi ha un relleu en la vicepresidència mateixa. En aquell tram inicial l'havia ocupat el senyor Nuet, en nom dels comuns, i ara, doncs, correspondria al Grup de Ciutadans, que fan la proposta de que la vicepresidenta sigui la senyora María Francisca Valle Fuentes.

No sé si cal fer una votació, però entenc que, al formar part d'un acord del grup, si tothom hi estigués bé, no sé si el... (*Veus de fons.*) Tothom assenteix. Doncs, en qualsevol cas, li demanaríem que ocupés el seu lloc a la vicepresidència.

(*La vicepresidenta ocupa el seu lloc. Pausa.*)

Molt benvinguda.

Sol·licitud de sessió informativa amb el síndic de greuges sobre la possible vulneració dels drets i interessos d'infants i adolescents a l'Institut El Palau, de Sant Andreu de la Barca (Baix Llobregat)

358-00001/12

El segon punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió del Síndic de Greuges amb el síndic de greuges sobre la possible vulneració de drets i interessos d'infants i adolescents a l'Institut El Palau, de Sant Andreu de la Barca, al Baix Llobregat.

És una proposta que ha arribat a la comissió de la mà de Ciutadans. Per tant, donaríem la paraula a la portaveu del Grup de Ciutadans... Disculpi'm si encara no conec el nom de tots els diputats i diputades, faré l'esforç. En qualsevol cas, té vostè la paraula.

Munia Fernández-Jordán Celorio

Gracias. Solicitamos desde Ciudadanos una sesión de comisión para poder llevar a cabo el análisis y fiscalización de la labor del síndic en torno al caso derivado de los hechos acontecidos en El Palau los días 20 de septiembre y 2 de octubre.

¿Por qué lo solicitamos? Pues porque entendemos que la gravedad de los hechos es máxima. Unos niños se vieron obligados a decantarse ante un tema político, a decir la profesión de sus padres, lo que es intolerable; agraviados por unos profesores que en el ejercicio de su tarea docente antepusieron sus ideas políticas, estado de ánimo o cualquier cosa, antes que el bienestar de todos los integrantes del centro.

Un señalamiento por opción ideológica o de origen de manual, de libro. La gravedad es tal que cuatro profesores están siendo investigados por los jueces.

Pero es que, si graves fueron los hechos en el IES, de igualmente grave podemos calificar la actuación del llamado «defensor del pueblo catalán», comisionado de este mismo Parlamento.

De aquí obtenemos el para qué, entendemos, de la necesidad de esta sesión de control. Queremos saber cómo es posible que se haya dedicado a mandar cartas a los portavoces de esta institución o notas de prensa y comunicados, en vez de ir, con todo su poder, a la consejería y comenzar a hacer una investigación a fondo para abordar lo sucedido.

Queremos traer..., conforme al artículo 66, la realización de esta comisión. Queremos manifestar también que hemos solicitado en numerosas ocasiones, en hechos similares, cuando la educación es sometida a una visión sectaria del separatismo con mensajes o actos que vulneran la esencia misma de la educación, estas mismas comparecencias.

El *síndic* ha de velar por la protección y defensa de los derechos de los niños y de los adolescentes, conforme al artículo 4 de la misma ley que lo regula, y entendemos que no se ha cumplido.

¿Por qué? Porque el *síndic* sigue en lo mismo, en su *procés* particular, en ser más separatista. Entendiendo que a los profesores les asiste la presunción de inocencia, creemos que desde la institución no se ha hecho lo debido y por eso queremos que venga, se deje de notas y comunicados, nos mire a los ojos y nos explique.

Muchas gracias.

El president

Sí; moltes gràcies, senyora Munia Fernández –disculpi que abans no he dit bé el seu nom. Ara tindrien oportunitat els diferents grups de fer un torn a favor o en contra, aquells que ho creguin oportú i, si no, es passaria a la votació..., del posicionament passaríem a la votació.

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la portaveu... (*veus de fons*) Gemma Espigues, ara. (*Veus de fons.*) Perdó, Espigares, perdoni.

Gemma Espigares Tribó

Bona tarda. Sí, evidentment, el Grup Republicà ens mostrarem a favor del diàleg, com no pot ser d'una altra manera, però fer-li constar a la diputada tot allò que s'ha descuidat en el seu relat, eh? O sigui, evidentment, li falten moltes explicacions, i, per tant, tindrem oportunitat en una comissió de poder-ho discutir.

El president

Algun altre grup té interès en fer posicionament? Senyor Morral, per part de Junts per Sí.

Antoni Morral i Berenguer

Vista l'argumentació dels motius pels quals, doncs, es considera important parlar d'aquest tema en aquesta comissió, nosaltres també entenem que es bo parlar-ne, perquè el punt de vista del Grup de Ciutadans és, francament, radicalment oposat al que nosaltres tenim, respecte a aquests fets. I, per tant, ens sembla que, en aquest sentit, doncs, és bo que contrastem les opinions i puguem, d'alguna manera, parlar-ne amb llibertat.

Gràcies.

El president

Algun altre vol fer...? Sí, el senyor Nuet?

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Evidentment, per motius totalment diferents dels que s'han explicat per part del sol·licitant, nosaltres sí que estem d'acord amb aquesta compareixença i, per tant, no veiem cap problema en poder fer aquest debat a la comissió.

El president

La senyora Marta Moreta i després...

Marta Moreta Rovira

Gràcies. Sí, en el mateix sentit, nosaltres creiem és bo que hi hagi aquest debat perquè, precisament, hi ha posicionaments molt diferents i, per tant, creiem que és bo posar-ho sobre la taula i que hi hagi aquesta compareixença. Per tant, nosaltres també votarem a favor.

El president

I el senyor Carles Riera també havia demanat...

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, el nostre grup hi votarem en contra. Nosaltres podríem estar completament d'acord en que hi hagués una compareixença del síndic per tal d'explicar les seves actuacions amb relació a aquests fets, efectivament, tan greus. Ens consta que hi ha actuat, que hi ha intervingut, nosaltres creiem que molt correctament. Per tant, no participem de la idea que cal una compareixença per tal de fiscalitzar, i molt menys en els termes justificatius que el Grup de Ciutadans ho ha fet, ans al contrari.

Nosaltres el que entenem és que si hi ha una compareixença del síndic en aquesta matèria ha de ser per explicar i compartir amb els grups parlamentaris aquests fets tan greus, pels quals determinades institucions de l'Estat i determinats partits

polítics han volgut crear fractura social i confrontació i volen crear censura i autocensura entre la comunitat educativa.

Efectivament, cal protegir els infants, cal protegir els alumnes i les alumnes de totes les escoles, certament; cal defensar i protegir l'exercici de la tasca dels professionals i de les professionals de l'ensenyament, i cal garantir, òbviament, que l'escola catalana sigui un espai de llibertat, de llibertat d'expressió i de debat lliure i crític de la realitat social i política que l'envolta.

Com que la intenció amb què es fa aquesta proposta és exactament antagònica a això que nosaltres estem plantejant hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Riera.

Passaríem, per tant, a fer la votació. (*Gemma Espigares Tribó demana per parlar.*) Sí, perdoni.

Gemma Espigares Tribó

Comentar que hi ha una substitució. La diputada Najat Driouech ja està de baixa per maternitat i l'Adriana Delgado la substituirà avui.

El president

Gràcies. Hi ha cap altre grup que hagi fet alguna substitució que hagi de constar en acta? Sí? (*Pausa.*)

Antoni Morral i Berenguer

Per part nostra, també l'Eduard Pujol és substituït pel Pere Riera. (*Algú diu: «Pep».*) Ai, Pep Riera –perdona.

El president

Moltes gràcies. Ara sí, passaríem a la votació.

Vots a favor de que es substanciï la compareixença?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, amb un únic vot en contra, queda aprovada la substanciació de la compareixença sol·licitada pel Grup Parlamentari de Ciutadans.

I ara sí que demanaríem si poguessin entrar ja el senyor síndic i els seus adjunts.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i onze minuts i es reprèn a les tres i dotze minuts.

Informe del Síndic de Greuges al Parlament corresponent al 2017

360-00001/12

Molt bé. Doncs donem la benvinguda al senyor síndic de greuges i a l'equip de persones de la sindicatura que l'acompanyen.

Saben vostès que el Reglament estableix que pot fer l'exposició de l'informe que ens ocupa, que és el corresponent a l'any 2017, sense una limitació temporal.

Després, si us sembla bé, que em sembla que això sí que ja va estar acordat amb els diferents grups parlamentaris, cadascun dels grups, de major a menor, tancant els grups que donen suport al Govern, disposarien d'un temps de deu minuts, al qual podria, evidentment, replicar o respondre el síndic de greuges. I després un segon torn, d'un màxim de cinc minuts, per aclarir, doncs, aquells dubtes de què hagi quedat constància.

Per tant, dit això, i reiterant la benvinguda, té la paraula el senyor Rafael Ribó, síndic de greuges.

El síndic de greuges (Rafael Ribó i Massó)

Gràcies, president. És per nosaltres un honor i també una responsabilitat que, per fi, puguem comparèixer en aquesta comissió i reprendre la tasca de relació amb el Parlament de Catalunya, l'única institució a la qual nosaltres volem retre comptes amb tota la puntualitat i precisió possible.

Seré bastant breu en l'exposició, donant-los, de bell antuvi, les xifres més importants de l'exercici del 2017, amb alguna referència al 2018, i triant un conjunt de capítols, de temes, que són els que ens motiven major preocupació de tot el que conté aquest informe.

Com vostès saben, el 2017, hem rebut més de 10.000 queixes; hem fet 281 actuacions d'ofici; hem incidit a l'entorn d'unes 60.000 persones, i hem tramitat de l'ordre de 17.000 expedients.

Una vegada més –ara ja deu sonar a poc important; per nosaltres ho és molt, si mirem, a més, amb perspectiva històrica–, hem de dir que tenim un creixent percentatge de consecució de resultats per part del que ens responen les administracions.

Si sumen les acceptacions totals o parcials de recomanacions, ens aproximem al cent per cent, 98 per cent. Hi ha un 22 encara només d'acceptació parcial, setanta i escaig d'acceptació total. Però és evident que això és un indicador de que anem avançant tots en cultura democràtica a l'hora d'assumir i incorporar propostes que emanen d'expressions de persones, d'entitats, d'ajuntaments, que es senten lesionats en els seus drets.

També saben que hi ha un percentatge important de queixes, per dir-ho de forma directa, que no són acceptades pel Síndic, en la mesura que, una vegada estudiades, veiem que no hi ha motiu per argumentar lesió de drets.

Tenen en l'apartat de dades tota la relació de matèries i d'importància d'aquestes matèries, també com se'ns diu en la previsió legal, d'orientació de gènere a l'hora de plantejar matèries, i de territoris, i el comparatiu entre territoris, i també d'administracions.

Voldria subratllar que encara continua sent la temàtica social la primera que motiva queixes al síndic. Per definició, si hem de parlar de l'*ombudsman*, i tal com va ser creat, el tema número 1 hauria de ser la mala administració, el que la gent entén vulgarment per «burocràcia».

Des que va començar la crisi, aquest tema va ser desplaçat per tot el paquet de qüestions socials, que, si bé al 2017 baixa una mica respecte al 2016, continua sent el tema número 1.

Val la pena tenir en compte que hi han altres qüestions que tampoc són pròpies de posar en primer pla de queixes davant del síndic, però que estan avançant. I n'hi ha una que jo voldria subratllar, que són les polítiques territorials. Després m'hi referiré amb més detall, però és un toc d'alerta. Jo el faig, el fem de fa uns anys, molt pocs anys, però m'agradaria que no ens passés com en altres matèries, que els hi anàvem anunciant i al final alguna d'elles fins i tot va arribar a explotar.

Les polítiques territorials estan creixent quant a nombre de queixes; encara no arriben, per descomptat, a passar per davant de les temàtiques socials. L'Administració es manté a l'entorn d'un 20 per cent, Administració pública i tributs. I, malgrat que sigui un percentatge relativament inferior, vora un 16 per cent, el paquet de consum també continua creixent. En aquest cas, potser perquè, per una banda, les persones són cada vegada més conscients que tenen drets en el conjunt de relacions amb les administracions o amb les empreses privades que donen serveis d'interès general, o per altra banda, perquè també, com a conseqüència de la crisi, ha incrementat la vulnerabilitat, i una part del que anomenem consum, el que són subministraments bàsics, toquen la línia de flotació de la vulnerabilitat.

Un any més, els he de dir que, a banda de que el tema de seguretat ciutadana i justícia està a l'entorn del 8 per cent –després em referiré només a un tema de gran dimensió, però que no va via aquesta catalogació–, un any més, el paquet de cultura

i llengua té un percentatge ínfim de queixes. Si és de llengua, jo tornaré a dir que em sento molt satisfet, com també s'hi sent el *defensor del pueblo* d'Espanya, que també té un percentatge ínfim. Si és de cultura, em sento avergonyit, perquè quan em comparo, quan comparo la nostra institució amb les més avançades en el panorama democràtic, on hi ha més cultura democràtica hi ha moltes més queixes sobre cultura, i, per tant, ens falta potser un entrenament, una dinàmica, una assumpció per part de tota la societat de que els béns culturals són molt importants i que, evidentment, poden funcionar molt bé, però no ens està indicant, aquest baix nombre de queixes, el bé que funcionen, sinó que no som prou conscients de com seria necessari també posar l'atenció, via queixes i actuacions, sobre la situació dels béns culturals.

L'Administració local, enguany, totes les administracions locals passen a ser les que tenen el major nombre de queixes, lleugerament per sobre del que origina l'Administració de la Generalitat de Catalunya, totes dues a l'entorn de 7.000 i escaig –7.508 l'Administració local, 7.382 la Generalitat–, i després, ja, a un nivell molt inferior, les empreses d'interès general, consorcis, universitats, etcètera.

Sobre el territori, tenen diversos mapes que els detallen on sorgeixen el major nombre de queixes. Després em referiré a tot el que significa l'actuació del síndic, que portem una intensificació de les nostres relacions territorials, en la mesura de que l'any 2017 hem aconseguit tres i quatre sortides –a poc a poc les hem anat incrementant– setmanals a poblacions i barris de Catalunya, que, u, serveixen per informar la gent que existeix una institució parlamentària gratuïta per defensar la gent dels seus drets –cosa que encara fa falta, perquè ni molt menys tota la població de Catalunya ho sap–, la informació que donem i la petita difusió publicitària que fem abans d'anar-hi serveix per a això; dos, serveixen per a un apropament a quantitat de gent que, ja sigui per raons de temps, de vegades per raons d'ús funcional dels mecanismes electrònics, és molt més senzill poder-les atendre amb l'atenció personal, i tres, podem fer, al mateix temps, que els nostres equips recullin altre tipus de problemàtiques que es poden incorporar com a tals en la visió que podem donar després de tot el que és el síndic i les queixes rebudes.

Hem fet 144 desplaçaments, hem visitat cent quinze municipis, hem establert nous convenis de supervisió singular a més ajuntaments –ho hem continuat fent el 2018, però em referiré al 2017–, en set ajuntaments nous: Sitges, Caldes de Montbui, Olèrdola, Santa Perpètua de Mogoda, Manresa, Castellbisbal i Òdena. I, com deia abans, això dona que, en definitiva, fem una tasca també d'anàlisi de problemàtiques locals, fins a un 45 per cent total del que fa la institució en termes generals.

El paquet social, com deia, és el primer de totes les problemàtiques que ens trobem com a síndic. En aquest paquet podríem incloure des de les temàtiques que afecten els grans serveis públics –el primer, l'universal: la salut; m'han sentit dir a vegades que l'indicador més precís que tenim per saber quanta gent hi ha a Catalunya són les targetes blaves i, per tant, és una forma de comptar-nos i de saber quines previsions hem de tenir– fins a altres serveis públics, però permetin-me que comenci per un que l'any 2017 és especialment punyent, continua sent punyent, *va in crescendo*, i no ens podem homologar amb societats amb les quals a nosaltres ens agradaria poder-nos homologar: em refereixo a l'habitatge, i em refereixo a l'habitatge social, i em refereixo a l'habitatge com un dret elemental.

Manca un parc d'habitatge social suficient a Catalunya, no arriba al 2 per cent. Hi ha una escassa oferta d'habitatge de lloguer privat, i van pujant els preus. Hi han mancances en l'actuació política suficient, necessària, a l'hora d'incrementar una part del parc d'habitatge al lloguer social. Hi ha una insuficient actuació per part de les administracions davant dels habitatges buits. Hi ha una escassa voluntat, per no dir quasi nul·la, de les entitats financeres per arribar a acords de lloguer social. I continuem arrossegant l'escàndol de que la Sareb dedica una taxa ínfima d'habitatges per a lloguer social. No s'oblidin que la Sareb la vàrem rescatar tots, el que té la Sareb ho vàrem rescatar tots, i es van proveir desenes de milers de milions d'euros

al que se'n deia «*activos tóxicos*», per equilibrar grans interessos privats financers. Com és que no hem estat capaços encara d'exigir-los la contrapartida elemental davant d'un problema com el que els estic citant?

Perquè m'entenguin el problema, dit en termes de síndic: fa molts anys vàrem aconseguir unificar el registre de sol·licitants d'habitatge, al final l'Administració ens va fer cas i es va fer un registre únic, va ser un gran pas endavant; fa menys anys hem aconseguït una oficina única que tingués sentit i control de tota la possible oferta d'habitatges, i vàrem parlar aleshores de com, a partir del registre, anar proveïnt amb aquesta oferta, que no sempre podia ser a la mateixa població on demanaven l'habitatge. Jo encara ara signo queixes explicatives de per què «miri, ha d'anar cap allà, perquè on vostè voldria no hi ha habitatges». Bé, avui ja no funcionem a través del registre: funcionem bàsicament a través de les taules d'emergència social. O sigui, està tot tan col·lapsat que la forma habitual de resoldre-ho és a través de l'emergència social. Recordin quan jo els deia, amb una certa duresa: «No val la solució de la pensió, no val la solució provisional, hi han coses que necessiten llista d'espera.» Doncs bé, ara ja estem absolutament a la vora del col·lapse, quan no en el col·lapse, en determinades poblacions importants de Catalunya.

Continuem demanant que es legisli –i això pertany a les Corts Generals– sobre la Sareb, com a mínim arribar a un 30 per cent d'aquest parc que sigui revertit a habitatge social; que s'incrementi l'exercici del dret a tanteig i retracte; que es reprengui la promoció d'habitatge de protecció oficial, i que es facin més acords de cessió d'habitatges disponibles. En el paquet social, ho reitero, l'habitatge, per aquest síndic –segur que amb altres argumentacions diríem altres temàtiques–, hauria d'estar en primeríssim rengle, per veure com entre tots ens espavilem.

També toca de ple la vulnerabilitat el tema del bo social. El bo social va ser regulat l'any passat, i nosaltres vàrem advertir que podia ser d'una gran complexitat i d'un allargassament de terminis. Fins al darrer canvi de govern, sobtat i inesperat, que hi ha hagut a Espanya, i amb l'esperança de que el nou Govern ho abordarà de bell nou, els mateixos governants que ho negaven ho van acabar reconeixent. Hi havia mecanismes molt més senzills que el del bo social que es practicaven a Catalunya, part dels quals estaven al Constitucional; altra part ja era practicable. Amb el bo social ho vàrem complexificar. Deixo damunt de la taula, per a qui vulgui i per a qui ho pugui projectar, com podríem recuperar part del que es va perdre aquí, però sobretot que si es vol legislar amb més força, com és una legislació de les Corts Generals, es pugui de debò simplificar davant una temàtica tan important com és l'ús del bo social davant de la vulnerabilitat.

Explicava aquest matí als diputats i diputades que han tingut a bé i han pogut venir a la sessió que hem tingut, purament i simplement informal, sobre el que fem en el síndic –i els hi agreixo– que jo vaig aprendre de la Xarxa Europea de Defensors de l'Energia què era pobresa energètica. I –perdonin, com els deia, com que no tinc àvia, els ho puc dir amb orgull– me'n vaig adonar que ningú més aquí ho sabia tampoc, i ara estem treballant-hi tots. Doncs ja que hi estem treballant tots i que sabem diferenciar sense demagògies què és la vulnerabilitat per pobresa energètica i altres vulnerabilitats..., saber trobar aquells instruments que a llocs molt més avançats que nosaltres utilitzen per solucionar-ho, eh?: des de la treva hivernal que es fa des de la *catapum* a França fins al que s'aplica a la República Federal Alemanya.

Encara en aquest paquet social podríem estar-nos una estona parlant de la renda de garantia de ciutadania, que va entrar en vigor a finals del 17 –setembre. Crec que val més que el síndic se la reservi per a l'exercici del 18, en tant que a finals del 17 té tot un conjunt de particularitats quant a estat de la nostra Administració que podrien modular, i en certa forma esmorteir, el que poguéssim presentar. Sí que hem de dir –parèntesi respecte al 18, ja en parlarem– que està creixent molt el nombre de queixes que ens arriben sobre aquesta qüestió.

I, per últim, inclouria en aquest apartat social la saturació crònica –va baixant, però crònica– en serveis d'urgències, especialment en determinades èpoques de l'any, amb massa hores que s'hi ha de romandre, en condicions de vegades que no s'hi hauria de romandre, de vegades amb una manca de planificació, amb una possible falta de dotació suficient de personal, amb una manca de coordinació o de circuits molt més àgils per fer-hi front.

Hi ha una segona temàtica que repassaré molt ràpidament, perquè té també una anàlisi en aquesta casa de forma monogràfica d'aquí pocs dies, com és el tema de la infància. Saben vostès que, per mandat també d'una llei del Parlament, nosaltres presentem cada any l'informe anual sobre els drets de la infància, però l'inclouem també en els seus apartats més importants a l'informe anual de tot el que es fa al síndic. Permetin-me que només els recordi, amb tres o quatre pinzellades, coses molt importants.

Cal un major sentit i mitjans de tutela a la infància, especialment a la infància amb risc, i cal una aposta molt més forta a l'acolliment familiar. Cal, en aquest sentit, més promoció, més formació i més mitjans. Només un 46,8 per cent dels infants tutelats estan en acolliment familiar. La majoria dels casos que coneixem i que ens arriben són amb dictamen que haurien de ser amb acolliment familiar i molts d'ells no acaben en acolliment familiar.

I vull assenyalar, en segon lloc, en el pla de la infància, un tema que voldria que avui fos el dia que els donés la fórmula més precisa, que tindrà transcendència per a nosaltres i per a totes les futures generacions que ens venen darrere: està incrementant, d'una manera espectacular, l'arribada d'adolescents emigrants menors no acompanyats. Cada mes puja el nombre i cada vegada hi ha menys mitjans d'acollida.

Evidentment, això toca de ple amb quelcom que està en discussió a Europa, com vostès saben, que és la força d'atracció que pot tenir Europa en termes generals –si més no la part desenvolupada d'Europa– sobre altres continents, especialment l'Àfrica. Permeti'm el que els anava a dir: només avui –i no sé si ho tornaré a dir mai més en aquest Parlament–, si vostès s'agafen un mapa del món i li apliquen les edats que tenim tots, Europa és el continent vell, no bell, vell, envellit, i cada vegada més.

D'aquí trenta o quaranta anys ens atraparà Amèrica del Nord, i, d'aquí a poc, una bona part d'Àsia. D'aquí trenta o quaranta anys... –vostès podran dir: «Senyor síndic, deixi-ho córrer, d'aquí trenta o quaranta anys no hi serem cap de nosaltres»–, d'aquí trenta o quaranta anys Àfrica continuarà essent un continent radicalment jove, amb centenars de milions de població que no necessàriament per raons de guerra, no necessàriament per raons de fam, per raons purament i simplement de voler viure, està disposada al que sigui per passar una frontera, ni que sigui la frontera que causa tants morts com és el mar Mediterrani i en les condicions que l'han de travessar.

Tanco el parèntesi. Només un advertiment a dir que ens hauríem d'acostumar tots, i jo el primer, a anar canviant de xip i saber que el problema número 1 és aquest: que el planeta està absolutament desequilibrat.

Tancat el parèntesi, si més no, com avui mateix n'hem estat parlant amb representants d'entitats del sector, cal un esforç molt gran –molt gran– pel que significa l'arribada de menors immigrants no acompanyats.

I encara en l'apartat d'infants, també espero que algun dia ho puguem discutir perquè ho hem demanat en compareixença informativa en aquesta institució, compte amb la imatge dels infants! No juguem amb la imatge dels infants! No solament és un problema que són menors i que han de tenir una especial protecció, especialment sobre el seu honor, sobre la seva intimitat, sobre la seva pròpia imatge. És el tema més groc, és el tema que ven més, és el tema que pot fer més portades, però és el tema que fa més mal.

I nosaltres, només al Parlament –i ens vam adreçar al Parlament i m'estic adreçant al Parlament–, afirmarem que determinades actuacions comunicatives sobre

els infants no són acceptables. Demanem rigor i demanem respecte, i ho farem on sigui sempre via vostès, i espero que aviat puguem tenir aquesta compareixença que hem demanat.

Hi ha un apartat que també és relativament nou dels darrers anys, per encàrrec de vostès, que nosaltres encara hem pogut treballar poc, com és el de la igualtat genèrica. També voldríem en aquesta tria, òbviament tria feta per nosaltres –ho torno a dir, vostès després ens poden criticar el que vulguin del que ens hem deixat, altres apartats de l'informe o no en aquesta presentació–, posar-la com un dels exemples en primer pla.

Si analitzem quelcom tan senzill com el principi de paritat en els càrrecs electes i òrgans directius, veurem que, a mesura que anem pujant en responsabilitats, va desapareixent qualsevol aproximació a la igualtat genèrica en paritat. Es va veure en l'anterior Govern de Catalunya; es va veure en l'elecció de la Mesa d'aquesta casa, d'aquesta institució; es pot veure als ajuntaments, amb caràcter general. Som lluny d'avançar en un sentit de la paritat. És especialment greu, per exemple, la situació de manca de diputades provincials a Tarragona i a Girona, però és que també és preocupant que les mateixes institucions estatutàries, les que deriven de l'Estatut, n'hi ha algunes que, no és que quedin lluny, estan sense cap presència de representació de dones en els seus òrgans dirigents.

Sé que és fàcil l'exemple que he agafat, però l'hem agafat amb claredat i amb fermesa per insistir en la pedagogia que per començar a treballar en aquesta qüestió i en els balanços que tots ens demanem i que nosaltres tenim encarregats, caldria començar per fer-ho nosaltres mateixos.

Una banda..., no, perdó, encara no és l'avantdarrera, una nova reflexió d'un altre tema col·locat també en primer pla: feia molts anys que el territori no era un paquet important de queixes al síndic, i ara ho és, i ho és o perquè continua creixent la queixa al dret al descans, que som una mostra que tenim encara mancances molt serioses de cultura democràtica, quan estem lluny de creure'ns-ho, si més no per les formes en què es treballa..., aquella famosa llista de quants esdeveniments es poden fer en cada localitat, fins a quina hora, per què es pot tenir el mateix horari dins del local, que està completament insonoritzat, que la terrassa que està fora, que afecta a tots els veïns, cosa que no s'entén i que intentem revertir. Coses tan senzilles com aquestes, que vol dir que la gent pugui descansar, fins a les temàtiques que afecten tota la qüestió de planificació territorial, urbanística, de llicències, etcètera.

Només dos exemples: s'ha de pavimentar el Montseny? El Montseny és un parc natural per a cinc milions potencials d'usuaris! Té dues xarxes viàries pavimentades que els dies sonats, com quan hi ha neu o a la tardor, han de fer aparcaments especials i autobusos llançadora perquè no hi caben. Hem de fer una altra carretera al Montseny?

I quan algú em sent dir això deu pensar: «Quina mania que té el síndic!» Una vegada feta ja seria irreversible, eh? Totes les agressions territorials són irreversibles! Podem fer excepcions tan boniques com Tudela, al Cap de Creus, el que es va fer –el que era abans, el Club Mediterrané–, esplèndid. Si no ho han visitat mai, els convido que hi vagin, que és esplèndid, però, és clar, és l'excepció. Cal fer 450 amarradors als espadats verges de Tossa de Mar, amb macrohotels i amb túnels? Hem tornat a l'època de creure'ns que tots els béns naturals estan al servei i al benefici d'operacions –perdonin– especulatives, perquè, evidentment, donen uns marges immensos de beneficis?

I els cito dos exemples, però podríem parlar-ne d'altres. I, evidentment, no m'estic d'assenyalar-los que continuem encara sota la influència de la no-solució de quelcom tan escandalós –ho he dit i ho repeteixo–, és l'escàndol més gran que he vist mai en el Síndic, del que és la plataforma Castor. Una sentència dictada per unanimitat del Tribunal Constitucional, *ad hunc*, o sigui des de l'inici, que diu «nul de ple dret». Coneixen alguna actuació? S'ha bellugat algun dit per fer complir aquesta

sentència? S'ha exigit algun retorn dels 1.350 milions d'euros, pel cap baix, perquè també hi va haver un altre plus, que es van transferir?

Ho torno a dir, eh?, febrer, sentència per unanimitat del Tribunal Constitucional, *ad hunc*. Dos recurrents: Grupo Parlamentario Socialista en el Congreso de los Diputados i Parlament de Catalunya. Crec, no en tinc la certesa plena, que el Parlament ja n'ha demanat l'execució. Som a les vores de juliol, aquest síndic no coneix cap actuació per fer complir quelcom que, si fos qualsevol de vostès, ja estaria o posant un aval, o penyora o seria a la presó.

Queda tot l'armament de la plataforma Castor davant de la costa. L'MIT, que per qui no ho sàpiga és de les universitats més prestigioses del món en investigació tecnològica, Massachusetts Institute of Technology, triat per l'anterior Govern espanyol, fa un informe que diu que era ineludible, que hi haurien terratrèmols a partir de la plataforma Castor. Les proves hi són totes i s'estan tancant les causes...

Per tant, també, a tots els grups d'aquest Parlament, primer, pel que pertany a competències de la Generalitat, i, segon, pel es pugui influir a les Corts Generals, una actuació al respecte.

Ara sí, darrera reflexió, la de temes que afecten de ple a les llibertats. Primer, l'informe que el síndic va presentar sobre els atemptats a Barcelona i Cambrils. En l'informe veuran com a partir d'una investigació a fons plantejem una sèrie de matèries en la prevenció del terrorisme, de l'odi i de la discriminació, i plantejem l'accés de ple dret de la policia de la Generalitat als òrgans estatals i internacionals de coordinació del combat contra el terrorisme, matèries que en la seva majoria estan per complir, matèries sobre les quals encara avui no hi ha hagut una sola compareixença parlamentària informativa, ni aquí ni allà. N'hi ha hagut una a porta tancada, sobre la qual jo no els puc informar, per a només el que afectava als serveis secrets i la seva relació amb l'imam de Ripoll.

S'imaginem a França o Gran Bretanya, després dels atemptats, que no hi hagués hagut cap compareixença parlamentària dels primers ministres o dels governants corresponents? Estem al juliol quasi, eh?, aviat serem a un any de l'atemptat.

També en aquest apartat, nosaltres voldríem assenyalar l'atenció, sense més que esmentar-ho, als tres informes que el síndic ha plantejat sobre el que va succeir a Catalunya a partir del mes de setembre, octubre i després, al darrer dels quals vàrem formular la petició formal al president del Parlament que fos substanciat davant del plenari del Parlament. Crec que són més que coneguts i que haurien de tenir al seu dia un àmbit concret, precís i específic per ser debatut.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor síndic.

Tal com havíem dit al començament de la sessió, ara començaríem un torn d'intervencions, començant pel grup de Ciutadans.

La secretària

Sí, president, si em deixa fer...

El president

...les intervencions s'haurien de fer, si de cas, no tant des de la Mesa com des de la comissió.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí, bé, des del nostre grup, amb relació a l'article 181 del Reglament del Parlament, entenem que la durada hauria de ser de quinze minuts i no pas de deu.

Gràcies.

El president

A veure, la presidència no té cap inconvenient en fer-ho així, però jo tinc entès que havíem acordat entre tots els grups fer allò que es fa en totes les comissions, en totes les compareixences, que sempre són deu minuts més un escreix, una segona volta de cinc minuts per tal de poder aclarir aquells dubtes.

Per tant, són deu i cinc, no quinze més allargar...

Havíem agafat com a criteri aquest, perquè és el que s'utilitza habitualment, i he demanat informació, perquè la senyora secretària així m'ho havia demanat, de com es fa en les compareixences, bé siguin del síndic o bé siguin de qualsevol altre membre del Govern, i sempre s'ha agafat com a criteri poder fer deu minuts més cinc de rèplica. (*Remor de veus.*)

La lletrada

És un màxim. No hi ha taxació de quinze minuts, no..., és que és un màxim...

El president

La lletrada m'assessora amb bon criteri i em diu que el que estableix el Reglament és un temps màxim de quinze minuts i que no estableix si s'ha de repartir d'una manera o de l'altra.

Jo crec que és més productiu i més útil per fer el debat parlamentari respecte l'informe que se'ns acaba de presentar que hi hagi un temps taxat de deu minuts, i exhaurim el temps dels quinze, que és el que estableix el Reglament, donant una segona part d'intervencions a tots els grups, perquè així es poden, en qualsevol cas, rebre la resposta pertinent del síndic.

Per tant, tindria la paraula, en nom del Grup de Ciutadans, el senyor Manuel Rodríguez.

Gràcies.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, senyor president. Diputados..., y bienvenido, señor Ribó, síndic. Después de un año sin comisión y sin fiscalizar la actuación de la Administración a través de su comparecencia en el Parlament y de otras comisiones, usted sí que ha tenido la oportunidad de venir aquí a dar cuenta como comisionado de este Parlament, pero ha preferido coordinar sus intervenciones con los partidos separatistas.

Se trata de un informe que empieza mal, en sus consideraciones generales. Y, especialmente, en el desarrollo de algunas actuaciones de oficio, asumiendo sus postulados y renegando del principio de legalidad y la legitimidad democrática en cuestiones de política general.

En otra parte, el informe puede darse por válido en cuestiones prácticas y concretas, ajenas a la situación política, problemáticas que afectan a la ciudadanía en diferentes ámbitos. Sin embargo, cuando entra en política, pone a la institución al servicio del *procés*.

Desde el partido que ganó las elecciones en Catalunya le planteamos una enmienda a la totalidad de este informe en cuestiones de política general, por falta de rigor y neutralidad política. Vulnera usted mismo los criterios de imparcialidad, objetividad que deben regir su función.

En su informe se destacan cuestiones concretas de política social que afectan a los catalanes, como, por ejemplo, los servicios de urgencias hospitalarias. Nos resulta llamativo que se diga literalmente: «aunque sea de forma puntual en determinadas épocas del año», y sin embargo usted, en su intervención, ha dicho que era crónica. Entendemos que no es puntual, no se puede blanquear la realidad, dado que se trata de un problema estructural, de recortes, de mala gestión, de falta de iniciativa política y de interés por resolver los verdaderos problemas de los catalanes por parte del Departament de Salut.

La realidad es la incompetencia de los gobiernos separatistas hasta la fecha, que ha preferido destinar el dinero a romper la convivencia y a ahondar en la fractura social.

No vuelve a nombrar en ningún otro momento eso de que sea puntual, sino que, a partir de aquí, se detalla toda una serie de problemáticas estructurales muy graves, y las detalla bien. Si bien esos problemas estructurales solo se reflejaran de forma puntual en determinadas épocas del año, he dicho literalmente..., porque, en realidad, son problemas permanentes y endémicos, y que sufren los ciudadanos a lo largo del año en toda la red hospitalaria catalana. Pero es que, además, en determinadas épocas del año, llegan a ser insufribles.

Estamos hablando de situaciones que revisten una especial gravedad, que vulneran derechos como la intimidad y la confidencialidad de los pacientes, en algunos casos en habitaciones separados por una cortinilla o en pasillos. La ubicación de los pacientes en espacios no apropiados, un claro ejemplo es para cambiar una sonda o un orinal, además de una comunicación personal en el procedimiento de diagnóstico. Y, evidentemente, hay una necesidad de reordenar el mapa hospitalario de Cataluña.

Pues, bien, en este Parlament se han aprobado numerosas propuestas de resolución que fueron desoídas por el anterior Gobierno, en las que se instaba la reapertura de servicios de urgencias nocturnas, a reforzar servicios y personal para determinadas épocas del año, especialmente para revertir los recortes del año 2011, y especialmente para dar un servicio de calidad, eliminar listas de espera y garantizar el derecho a la salud. No obstante, vemos a lo largo del informe que ha abierto muchas actuaciones de oficio, aunque no sean de su competencia o estén judicializados.

Y, en otro orden de cosas, queremos saber qué opinión le merece el bloqueo del Parlament y de todas las comisiones durante un año por parte de los partidos separatistas. En comisiones tan importantes como las de Salud, Asuntos Sociales o Educación.

Luego hay otras cuestiones que afectan a los catalanes y que las detalla en su informe, como las quejas al ICAM, el programa individual de atención, la reserva de plazas de aparcamiento para personas con discapacidad, el acceso al programa de garantía juvenil, el impuesto de la plusvalía después de la sentencia 59/2017 del Tribunal Constitucional, el funcionamiento de las mesas de emergencia, los suministros básicos y el bono social, los servicios públicos de consumo, y así un largo detalle de situaciones, ¿no?

En cuanto al sistema, quiero hacer especial énfasis al sistema de protección a la infancia y la lucha contra el maltrato, porque se observa que la DGAIA ha impulsado un plan de mejora y en la ampliación de servicios residenciales del sistema de protección en el que se prevé además más medios terapéuticos, ambulatorios y residenciales, además de dotación de equipos EVIA, EAIA y ambulatorio.

Hay una presión asistencial más elevada, pero no vemos que exponga ninguna duda al sistema actual de protección a la infancia. El documental *Desemparats*, emitido hace algunas semanas en TV3 sobre menores desamparados por la DGAIA, es un fiel reflejo que este sistema no funciona.

Sin embargo, las quejas de afectados por la DGAIA no van en esa línea. Usted no hace..., problemas como, por ejemplo, el principio de reinserción en la familia biológica, es un derecho regulado por la legislación internacional, y la verdad es que la DGAIA, en muchos casos, lo incumple.

¿Por qué motivo el 25 por ciento de los desamparos de toda España los lleva a cabo la DGAIA? Una cuarta parte. ¿Por qué no tenemos un reglamento que desarrolle la ley de infancia desde el año 2010?

Y, finalmente, ¿por qué no ha abierto, de oficio, contra el señor Ricard Calvo, director de Infancia a Cataluña..., sobre las supuestas irregularidades en la gestión de contratos de gestión de centros para menores tutelados por la DGAIA, tras ha-

ber sido acusado de dar 98 millones de euros a entidades afines? Este señor estaba en excedencia de su empleo, en la Fundació Acció Social Infància, con un contrato vigente, aunque suspendido. En su declaración pública omitió la entidad en la que había desarrollado la responsabilidad directiva, que, a pesar de estar obligado a abstenerse, en marzo de 2017 adjudicó un contrato a esta entidad por valor de más de medio millón de euros. Este señor, finalmente, fue cesado el 29 de agosto por el anterior Gobierno. Ante estos hechos, ¿qué actuaciones de oficio ha iniciado el síndic?

Con esta situación observamos que hay deficiencias, que conviene fiscalizar a los centros de acogida, ayudar y proteger a las familias biológicas para favorecer la reinserción y, cuando esto no sea posible, ayudar a las familias acogedoras, protegiendo siempre el interés superior del menor.

Por otro lado, finalmente, usted también ha comentado el asunto de la plataforma Castor, en el cual nosotros estamos de acuerdo. Sin embargo, también nos gustaría que usted entrara a valorar la situación de Aigües Ter Llobregat. Creemos que es un asunto, la verdad, muy complicado y muy complejo, donde están hablando de más de 1.000 millones de euros y es un escándalo en mayúsculas en el cual usted sí tiene competencias para iniciarlo.

En cuanto a la representación paritaria de mujeres y de hombres en los órganos directivos de las administraciones. Quizás para ello tendríamos que mirar el primer gobierno Torra: tres mujeres entre catorce consejeros. La verdad es que muy paritario no era. Que tuvo que cambiar después de las duras críticas de los grupos parlamentarios y de la opinión pública, y el señor Torra se vio forzado a hacer un gobierno paritario.

A todo ello, conviene recordar que los comentarios machistas del señor Salvadó, exsecretario de Hacienda de la Generalitat, a la hora de escoger personal, nada ayuda a una igualdad efectiva y real en el ámbito público. Creemos que merece una actuación de oficio por su parte.

Luego también se destacan algunas actuaciones de oficio y otras que parece ser que no merecen un informe por su parte. En primer lugar, se habla de una actuación de oficio por un tuit, sin embargo, nos preguntamos que..., tras la fractura social creada por partidos separatistas, si usted, por ejemplo, ha iniciado alguna actuación por la agresión contra dos chicas en la plataforma Barcelona con la Selección, por parte de radicales independentistas. Se detuvieron a dos personas en marzo de 2017.

De los numerosos tuits xenófobos y racistas en los que se trata de colonos a la mayoría de catalanes, especialmente a los que tenemos raíces en el resto de España, le pregunto: ¿ha iniciado alguna actuación de oficio? De los artículos supremacistas del actual presidente de la Generalitat, ¿ha abierto alguna actuación de oficio? De las declaraciones de personas no gratas a aquellos que piensan diferentes o a líderes del partido que ha ganado las elecciones en Cataluña, por parte de algunos partidos independentistas en algunos ayuntamientos, ¿usted ha abierto alguna actuación de oficio? De los ataques con piedras a domicilios particulares, pintadas en vehículos, domicilios, cartas con amenazas de muerte a concejales por pensar distinto, ¿ha abierto alguna actuación de oficio? De los ataques a sedes de partidos políticos o señalamientos públicos, ¿ha abierto alguna actuación de oficio? De la ocupación de espacios públicos con simbología independentista en instituciones públicas y en el espacio público, ¿ha abierto alguna actuación de oficio? De la vulneración de derechos lingüísticos a aquellos padres que quieren escolarizar a sus hijos en castellano, ¿ha abierto alguna actuación de oficio?

Bien, toda esta información, todas estas preguntas que le hago no salen en su informe y me gustaría saber si ha abierto una actuación de oficio. La verdad es que ya sabemos la respuesta. Nosotros entendemos que usted no representa al conjunto de los catalanes. Hace actuaciones según le conviene y actúa como una parte política, poniendo a la institución al servicio del separatismo. El resto no le importa.

En cambio, hay actuaciones de oficio que sí realiza, como, por ejemplo, y cito textualmente: «Vulneración de oficio abierta en septiembre de 2017 sobre la posible vulneración del marco constitucional y estatutario en el control de la actuación de la Generalitat de Catalunya por parte del gobierno del Estado.»

Ahora parece que a usted le interesa la vulneración del marco jurídico. Si a usted no le importa si se derogan la Constitución o el Estatut de autonomía, *de facto*, lo ha venido demostrando a lo largo del último año. La derogación *de facto* y la vulneración de derechos de los diputados los días 6 y 7 de septiembre de 2017 merece un informe exhaustivo. La interpretación fraudulenta del Reglamento para aprobar dos leyes claramente inconstitucionales. Pero a usted no le importa, porque es parte de la función, un engranaje más del *procés*.

La aplicación del 155 fue la reacción a los repetidos anuncios de ilegalidades del señor Puigdemont, lo sabe mejor que nosotros, y para evitar una malversación de fondos y controlar durante todos aquellos meses dónde iba a parar el dinero público, el dinero de todos los catalanes.

Otro gran informe. Actuación de oficio relativa a las afectaciones que la aplicación del artículo 155 de la Constitución tiene en la actividad de la Agencia Catalana de Cooperación al Desarrollo. Pues, bien, en cuanto a la cooperación al desarrollo de Catalunya, hemos conocido, el pasado 28 de mayo, que se habían detenido a veintiocho personas en el marco de la operación Estela, entre ellas el expresidente de la Diputación de Barcelona y de la Associació Catalana de Municipis, el señor Salvador Esteve, por una presunta trama corrupta para el desvío de fondos de subvenciones públicas a distintas entidades vinculadas al *procés*, mediante contratos opacos. ¿Abrirá alguna actuación por desvío de fondos y por esta presunta trama corrupta?

En otro orden de cuestiones, hay un informe sobre el cómputo de mérito en la experiencia en el encargo de funciones. Usted nos habla de que las administraciones públicas deben cubrir vacantes por medio de concursos públicos. Sin embargo, hay dos figuras extraordinarias, como las comisiones de servicios o los encargos de funciones. No obstante, usted refuerza el refrán de «consejos vendo que para mí no tengo». En la relación de puestos de trabajo proveídos para la institución del Síndic y de la cual usted es responsable, hemos podido observar lo siguiente: tanto en la propia *relació de llocs de treball* y en los presupuestos de la Generalitat para el 2017, tiene un 35,1 por ciento de eventuales. Hombre, la verdad es que la tasa es bastante mayor para hacer informes en ese sentido.

En cuanto a la actuación de oficio relativa a los atentados del 17 de agosto de 2017, los atentados de Barcelona y Cambrils. Nos habla de la problemática en el sistema educativo, de las causas que llevan a la radicalización, de la necesidad de disponer de protocolos específicos de control, de prevención y detención del radicalismo. El síndic recomienda las siguientes acciones, pero olvida hacer mención a algunos aspectos que son conocidos por la opinión pública nacional, como la célebre nota de 25 de mayo de 2017 sobre la amenaza terrorista en la Rambla, que se remitió al cuerpo de Mossos d'Esquadra por parte del servicio de inteligencia norteamericano.

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant perquè està exhaurint el temps ja.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Sí.

El president

Acabi ja.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Usted no dice nada de esto, pero nos podría explicar por qué no abría una actuación de oficio, más aún cuando estuvo a punto de ser reducida a cenizas el día 26 de octubre en una nave industrial de Sant Adrià del Besòs –publicado por *El Periódico*–, un escándalo en mayúsculas que usted ni menciona.

Y de la utilización política por un sector del separatismo en la manifestación posterior fue un bochorno. Lo que debió ser una manifestación de solidaridad con las víctimas se convirtió en un acto político. Una vergüenza.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat, per aquest esforç de concreció que ha fet a la recta final. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, tindria la paraula la diputada senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. Síndic i tot l'equip que l'acompanya... Voldria iniciar, com en els darrers anys, agraint la tasca desenvolupada per l'equip del Síndic de Greuges per la redacció d'aquest informe anual, que ens dona una àmplia visió de les diferents àrees de govern i és un micròfon obert per a tota la ciutadania, que posa de manifest la necessitat de treballar cada dia per una societat més justa, o això és el que intentem entre tots plegats.

Però en altres ocasions, els darrers anys, haguéssim coincidit que l'informe del síndic era un bon document de treball que servia com a base per treballar, per fer el seguiment de control de propostes, de millora, per les definicions de l'actuació de govern.

I dic, però, si s'hi fixa, «era», en passat, un bon document. Perquè sobretot estava elaborat sobre la neutralitat política que la sindicatura de greuges hauria de tenir, que fins ara l'ha tingut i ara no. Però, malauradament, aquest informe del 2017 no és així.

Perquè compartim diversos arguments i grans temes, com les aportacions que es fan en àmbits de salut, d'habitatge, de serveis socials, d'infància, de treball, però en canvi, síndic, no compartim en absolut alguns posicionaments que vostè fa en aquest informe, ja que ha decidit situar-se només d'una part, d'un costat de la societat. Ha fallat només en representar uns quants, i ho ha fet, a sobre, sense neutralitat. I, síndic, nosaltres considerem que aquesta no és la posició de la sindicatura de greuges.

I el cas més paradigmàtic del que estic explicant és l'informe del síndic que va presentar amb el nom d'Informe de síntesi de les actuacions del Síndic de Greuges al voltant de l'1 d'octubre. Del qual va expressar públicament que considerava que encara no estava prou desenvolupat i, de fet, fa unes setmanes, en va presentar un altre amb el nom de Vulneració de drets fonamentals i llibertats públiques en ocasió de la reacció penal de l'1 d'octubre i l'aplicació de l'article 155.

I, de fet, no em sembla malament que es faci un informe sobre els fets succeïts l'1 d'octubre. Però, li demano, no creu que sobre la taula hi haurà d'haver un informe sobre la pàgina negra dels fets succeïts en el Parlament el 6 i 7 de setembre, que van vulnerar els drets dels diputats i diputades?

Perquè, síndic, el 27 de setembre, el meu grup parlamentari es va adreçar en carta a la sindicatura de greuges per formular una queixa molt concreta sobre aquests esdeveniments. Queixa que justificava una vulneració d'un dret fonamental emparat en l'article 23.2 de la Constitució. De fet, aquest dematí, quan ens hem reunit, m'ha agradat perquè ha iniciat la seva valoració del que estava fent la sindicatura de greuges dient: «Les funcions. Primera.», i cito textualment: «Institució de la Generalitat que té com a funció protegir i defensar els drets i llibertats constitucionals i estatutàries». Doncs, bé, seguint això, hem de dir que vostè ha deixat a un costat, com deia..., i a una banda uns i, als altres, els ha deixat.

Jo crec que vostè ha de deixar d'excusar-se ja, i el que li pertoca és treballar per a tothom i no deixar de banda a uns quants. I no digui, no digui que no hi pot entrar, perquè, de fet, hi ha entrat ben a fons.

El que voldria comentar també era que en el seu informe –en el seu informe– es cita diverses vegades el Tribunal Constitucional, del qual... –perdoneu, eh? que m'he perdut de papers..., ara, aquí–, cita el Tribunal Constitucional que és una de les institucions que vostè hi marca més rellevància, el posa com a marc per prendre consciència.

L'informe que avui estem valorant crec que no acaba de quadrar, perquè sí que posa èmfasi que el Tribunal Constitucional ha posat com a referents els límits de la llibertat d'expressió, per exemple, del col·lectiu LGTBI o bé de l'impost de la plusvàlua o els presumptes maltractaments de l'entorn penitenciari, i podria anar seguint, però, curiosament, les vulnerabilitats dels diputats i diputades d'aquest Parlament no en fa ni cas. Malauradament, síndic, això demostra el que li comentava, eh?, que no s'ha posat al costat de tots.

D'altra banda, també m'agradaria –perdoneu, però és que m'he traspasat amb els papers..., ara, aquí– centrar-me en altres aspectes de l'informe que són importants, i m'agradaria donar un punt important a la rellevància dels aspectes de les polítiques socials de les queixes rebudes sobretot en matèria de gènere.

No deixa de ser paradigmàtic que les dones són les que més queixes fan en matèria social, i, en canvi, els homes es dediquen més a queixes de seguretat ciutadana. Per tant, podem dir que les dones pateixen més en matèria de política social? M'agradaria deixar-ho sobre la taula això.

En el darrer informe del síndic, posa també especial èmfasi en polítiques socials i és evident que l'ha de posar aquest èmfasi, però no deixa de sorprendre que, any rere any, acabem dient o esmentant els mateixos temes, però tampoc hi trobem solucions.

Malgrat l'augment de queixes, algunes de les urgències hospitalàries i saturació, com ha comentat vostè fa una estona, continuen vigents i ens trobem, i ens hem d'aguantar, en condicions d'usuaris que estan a les lliteres en passadissos i vulnereu realment la intimitat i privacitat de les persones.

No voldria deixar de parlar de la representació paritària de les dones, que vostè també hi ha fet referència, perquè nosaltres tenim una llei, una llei aprovada amb majoria parlamentària, la Llei 17/2015, d'igualtat efectiva d'homes i dones, que va ser aprovada per una àmplia majoria, com deia. En el seu article 12 s'indica clarament que les administracions públiques han de tenir el principi de representació paritària de dones i homes en els nomenaments i designacions i ha d'ésser paritari en el termini de cinc anys, a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta llei. En portem tres, d'aquesta llei, i no sembla que el tema avanci favorablement realment.

Amb paraules textuais, el síndic diu: «Les dones estan infrarepresentades.» En el nou Govern del president Torra les dones representen un 43 per cent. Això vol dir que no arriba ni a aquest 50 per cent que la mateixa llei marca. En canvi, deixi'm posar de valor el recent, també, Govern d'Espanya liderat pel Pedro Sánchez, el socialista Pedro Sánchez, que fa molt temps que està treballant... –em permetreu aquest apunt, que és així, eh?–, fa molt temps que està treballant per la igualtat de dones i homes i, en canvi, en el seu Govern les dones representen un 61 per cent, molt diferent del president Torra, que es queda en aquest 43 per cent.

Per tant, síndic, crec sincerament que el toc hauria de convenir que l'informe hauria d'entrar més directament en el tema de la igualtat home-dona.

D'altra banda, no m'ha deixat indiferent l'apartat de l'informe que parla de llibertat d'expressió i dels drets del col·lectiu LGTBI, perquè aquest darrer any ha estat especialment complicat per aquest col·lectiu. El síndic ha obert diverses actuacions d'ofici. Segur que recordaran, i tothom n'és coneixedor, els fets del bisbe de Solsona a la missa del 21 de maig sobre l'homosexualitat, els comentaris sobre el capellà de

la parròquia de la Immaculada Concepció o del senyor Phillippe Ariño a la parròquia de Santa Anna, de Barcelona.

En el seu informe diu que un cop analitzat, el síndic coincideix amb la Direcció General d'Igualtat, que no és possible obrir cap procediment sancionador. Tot és un tema que em causa, realment, una sensació que no acabo d'entendre, eh?

Tot i que les paraules del bisbe de Solsona podríem dir –ho podríem dir amb rotunditat, eh?– que van ser escandaloses, anacròniques i inacceptables, i a més van generar menyspreu i aïllament, comportaments considerats infraccions en el règim sancionador de la llei contra l'homofòbia, de l'11 del 2014.

Tenint en compte tot això –i el meu grup parlamentari ha presentat en diverses ocasions propostes de resolució que han estat aprovades per aquest Parlament–, encara estem parlant que no hi ha el decret que ha de regular el procediment sancionador d'aquesta llei. Per tant, estem encara molt lluny i els temes es van recurrent i van sortint.

No deixa de ser curiós que no em faci ni un sol comentari ni cap suggeriment sobre l'obligació de complir la llei.

En matèria de benestar social, el síndic ha suggerit que el Departament de Treball, Afers Socials i Família adoptés les mesures necessàries per fer efectiu l'abonament de mensualitats que queden pendents per liquidar sense demora. Fa mesos que el Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar vam demanar que aquest mateix departament..., la informació sobre la implantació de la renda garantida de ciutadania, que es va posar en marxa, com bé deia, el 15 de setembre de 2015, i fins al moment el silenci del departament amb el grup parlamentari ha estat absolut. I això, síndic, tampoc, curiosament, en el seu informe hi surt res.

I ja vaig acabant. D'altra banda, em preocupa, sobretot –i vostè ja hi ha fet bastant èmfasi–, el parc públic d'habitatge social i, per tant, aquest tema ja el deixaria perquè coincidim plenament amb el que vostè ha estat explicant.

Però sí que m'agradaria acabar parlant una mica del tema de la contaminació ambiental, que sí que no n'ha fet cap referència i penso que és un tema importantíssim. Els greus problemes que pateixen algunes comarques, com precisament de la que provinc jo: la comarca d'Osona, a la plana de Vic, som una de les comarques que més vegades traspassa els llindars d'ozó troposfèric, del qual curiosament el seu informe no en parla en absolut –en absolut.

Caldria intervenir sobre les causes que provoquen l'augment dels llindars aquests d'ozó troposfèric i, per tant, estaria bé que el síndic pogués fer un informe sobre aquest problema. De fet, l'últim estudi publicat diu que a Espanya han mort 499 persones –499 persones– a causa de l'ozó troposfèric...

El president

Senyora diputada, hauria d'anar concloent, si us plau.

Marta Moreta Rovira

Acabem, acabem... El que sí que parla el seu informe és del tema de la contaminació odorífera, si ens entenem de les pudors, i és veritat que si donem un tomb per diferents indrets de Catalunya podem veure la varietat d'olors i pudors que ens envolten i, per tant, és un tema que sí que hi hem de posar, també, un èmfasi especial.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom, ara, del Grup Parlamentari en Comú Podem, té la paraula el senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Moltes gràcies, president. Síndic, agrair-li també la seva presència avui a la comissió, tant a vostè com a la resta de l'equip que l'acompanya, els adjunts i la resta de col·laboradors que estan també avui aquí presents.

Fa una setmanes, quan vostè mateix presentava al ple del Parlament un dels informes elaborats per la sindicatura l'any 2017, jo feia un parell d'afirmacions que vull recordar. La primera és que el Síndic de Greuges és una de les institucions més importants de control democràtic amb què compta l'autogovern de Catalunya, i la segona és que és una institució independent del Govern, que depèn del Parlament –per tant, depèn de nosaltres–, que és aquest Parlament qui avalua la seva tasca i el dota de pressupost.

I, per tant, això és el que hem vingut a fer avui aquí. Tenim un informe extens, eh? –he de dir que no me l'he llegit sencer, però sí l'hem treballat–, i podria semblar, a l'hora d'analitzar-lo, que és..., bé, l'informe d'un any, el 2017, l'informe d'un any especial.

Jo, primer, vull destacar que la sindicatura de greuges no pot ser altra cosa que una expressió del que és la societat catalana i les seves institucions. No ha de ser una altra cosa que l'expressió del que és la societat catalana i les seves institucions, i, per tant, en aquest informe hi hauríem de trobar aquelles coses que més preocupen la societat catalana.

I és veritat que pot semblar una mica polèmic, perquè l'any 2017 vostè mateix ho assenyalava, síndic, ha tingut alguns episodis políticament controvertits. Bé, algú hauria de pensar que el síndic no ha de ser controvertit. No és possible això. Si el síndic és expressió d'aquesta societat i en aquesta societat han passat coses greus, el síndic ha de recollir en el seu informe aquestes coses greus, perquè, si no, seria el síndic no de Catalunya, no sé de quin lloc però de Catalunya no, no estaria vivint aquí.

Igual que és normal que el 30 per cent de les denúncies que arriben a la sindicatura siguin de problemàtica social. No ens ha d'estranyar això. Perquè la problemàtica social en aquesta crisi que encara dura té un impacte a la societat catalana de primer ordre, i, per tant, és normal que la majoria de denúncies siguin d'aquestes característiques.

Què vull dir amb això? A veure, no li fem pagar al missatger... –en aquest cas, al síndic, que fa una mica de missatger, eh?–, no li fem pagar al missatger les mancances de diàleg polític, per exemple, que hi ha hagut a la societat catalana; perquè, en tot cas, la culpa no és de la sindicatura. No dic de qui és la culpa, que és un altre debat polític. El síndic ens porta aquí algunes de les conseqüències d'aquesta manca de diàleg, però evidentment la sindicatura no està en l'origen del problema. La sindicatura recull l'impacte que ha tingut a la societat aquest conflicte, aquest problema.

I, evidentment, parlar de l'1 d'octubre o parlar de l'adoctrinament o no a les escoles catalanes és un tema polèmic, però és normal que estigui a l'informe de la sindicatura. I, en tot cas, fem un debat d'aquests informes. El de l'1 d'octubre ja va fer un debat de ple, un primer informe de l'1 d'octubre. El de l'adoctrinament de les escoles passarà per aquesta comissió també, segons avui mateix hem acordat, i, per tant, farem un debat. Però és que el tema dels atemptats del 17 d'agost passarà per la comissió d'investigació parlamentària sobre els atemptats, que tenim en aquests moments organitzada, que hem demanat, també –crec que per unanimitat–, la compareixença del síndic per donar comptes de l'informe. I l'informe sobre infància passarà per la Comissió d'Infància del Parlament.

Per tant, el síndic..., és bo que amb aquesta institució en el seu ple, a la seva Comissió del Síndic i en altres comissions parlamentàries que estan treballant, reboti tota aquesta feina de la institució Síndic de Greuges de Catalunya en el conjunt de les comissions i plenari del Parlament. Això és una cosa positiva.

I tornant-hi, hi ha polèmica, però, és clar, és que els grups de Govern, si es llegeixen a fons aquest informe, tenen espai per a l'autocrítica a fons –quan dic «els grups de Govern» vull dir aquells que donen suport al Govern–, i els grups a l'oposició estic segur que tots, el meu també, faran servir profundament aquests informes per criticar l'obra de govern, perquè n'hi han de sobres, d'elements. Evidentment, no

tot l'informe dona la raó al Govern ni tot l'informe dona la raó a l'oposició, perquè l'informe del síndic de greuges no està aquí per donar la raó al Govern ni per donar la raó a l'oposició. És que no està per això, i haver-ho de recordar en aquesta comissió em sap greu, però és que ho hem de recordar de tant en tant, perquè vol dir que llavors el síndic el veiem més com un apèndix, podríem dir, de la lluita política parlamentària, i el síndic no està per això, no està al servei d'això. I, per tant, si un informe agrada més a un grup de l'oposició, que el faci servir i que critiqui el Govern. I si un informe agrada menys, doncs, agrada menys, és que així són les coses. Així és també la societat catalana.

Evidentment, nosaltres ens fixem molt en l'apartat social, per nosaltres, és molt important. De fet, l'informe del síndic ve a reforçar la línia que aquest Govern de Catalunya necessita especialment un apartat social, tant pel que significa la posada en marxa de la renda garantida de ciutadania, podem parlar de pobresa energètica, de llei de dependència, de regulació de les urgències hospitalàries, de l'avaluació de la incapacitat laboral o del dret a l'habitatge, com el síndic esmentava en la seva ponència.

I, evidentment, ens interessa moltíssim. Però, és que, és clar, també l'urbanisme i el medi ambient..., un 24 per cent de les queixes té a veure amb el territori, que és Catalunya, i amb problemàtiques profundes que tenim en el territori. Però és que amb el tema de consum podem acabar parlant d'aigua, de transport, de funeràries, de telecomunicacions, d'energia, i podem seguir i seguir i seguir.

Vostè ho deia: 16.000 queixes, 26.000 expedients, 60.500 persones afectades, i una acceptació, per part de l'Administració, d'aquestes queixes del 98 per cent. Per tant, no estem parlant de problemes inventats, estem parlant de problemes que estan a la nostra societat i que crec que estan presents en l'informe de la sindicatura.

A mi m'agradaria, també, que li donés l'agraïment als setanta-cinc treballadors i treballadores de la sindicatura, perquè les crítiques s'han de fer, però quan tenim una institució que, de mica en mica, al cap dels anys, ha anat evolucionant, ha anat creixent i ha anat madurant, i ens presenta un informe com els que ens presenta avui, doncs, això s'ha de posar en valor i s'ha de valorar, independentment de la tasca de govern-oposició que estem obligats com a grups parlamentaris. Però és que a la Comissió del Síndic, hem d'anar una miqueta més enllà i no convertir-la només en el pim-pam-pum de la crítica entre govern-oposició, perquè llavors crec que no estem a l'alçada de les circumstàncies.

Acabo. Jo, realment, ho torno a dir, crec que hi ha una bona feina: una part la farem servir d'una manera, una altra part la farem servir d'una altra; per exemple, ho he dit abans, crec que el Govern s'ha de llegir l'informe del síndic, i per tant és bo que l'informe general del síndic vaig al plenari del Parlament, i que els consellers del Govern estiguin asseguts a primera fila i l'escoltin. Crec que és democràticament necessari, i a més un govern nou, que comença ara, podríem dir, doncs, que comenci amb l'informe del síndic, que és una bona manera de conèixer Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Ara, per espai de cinc minuts, i en nom de la Candidatura d'Unitat Popular, el subgrup de Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula el diputat senyor Carles Riera Albert.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, síndic, agrair-li, a vostè i a tot el seu equip, aquesta compareixença, i a la vegada també felicitar-los, a vostè i a la institució que representa i a tot el seu equip, per una tasca que considerem molt positiva i que, efectivament, vostè ha fet servir aquest terme en l'inici de la seva exposició, una institució que, ara com ara, creiem que contribueix, de forma nítida, al desenvolupament i a l'aprofundiment de la cultura democràtica en el nostre país.

Comptin amb tot el nostre suport per tal de continuar treballant en aquesta línia, amb la mateixa o, si fos possible encara, major determinació.

Bé. Al nostre grup ens preocupa de forma especial tot l'apartat al que vostè fa referència sobre la vulneració dels drets democràtics, dels drets civils, dels drets polítics, els drets humans, la llibertat d'expressió, que ja es produïa anteriorment, però que, podríem dir, a partir dels fets del 20 de setembre, pateix una especial regressió que s'accentua a partir de l'1 d'octubre i encara més a partir de l'aplicació del 155 amb la dramàtica conseqüència que ja coneixem de l'existència de presos i preses polítiques i d'exiliats i exiliades, precisament per la manca de voluntat de les institucions de l'Estat de trobar una solució negociada i dialogada al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. M'hi referiré al final, a l'acabar la meua intervenció novament.

Volia fer un especial, també, esment a la problemàtica de la repressió contra la llibertat d'expressió. I, a propòsit d'això, li volíem demanar si vostès han fet, o creien que seria oportú fer en algun moment, alguna anàlisi en particular del que ha suposat o està suposant l'aplicació de la llei mordassa, que ens sembla que és un element important d'aquest conjunt d'elements que han contribuït i que estan contribuint de forma evident a la regressió democràtica a l'estat espanyol.

Bé. També ens preocupa, òbviament, molt, i com no pot ser d'una altra manera, la problemàtica de la pobresa que, malauradament, observem, que de manera general creix a Catalunya durant el 2017, però amb especial atenció ens preocupa el creixement de la pobresa infantil, que encara creix més en termes proporcionals, fins a un punt alarmant, que crec que ens hauria de preocupar a tothom prou com per dedicar-hi una absoluta prioritat des de les institucions catalanes, així com la pobresa energètica i la pobresa habitacional, a la que vostè ha fet referència i que, malauradament i darrerament, veiem com segueix generant desnonaments contra les classes populars, amb víctimes mortals. No sé què n'opina la sindicatura d'aquests darrers tràgics esdeveniments.

I una pregunta concreta: des del punt de vista del síndic, creu que l'expropiació dels habitatges buits en mans de la banca i dels grans tenidors no seria una solució legítima, legal i ràpida per tal de disposar d'un parc d'habitatge social, i així pal·liar, en la mesura que vostè proposava, el dèficit habitacional que es dona en el nostre país?

Bé. Per ajustar-me tant com sigui possible al temps, també, fer esment de que ens preocupa que, malgrat que en el nostre país observem positivament, doncs, com hi ha una millora del marc legislatiu de protecció i defensa dels drets de les persones LGTBI, malgrat això, continuen havent-hi discriminacions, agressions i vulneracions dels seus drets. Per tant, aquest és un problema molt evident de com, malgrat millora el marc legislatiu, en canvi, no millora necessàriament el tractament dels drets d'aquest col·lectiu.

Ens preocupa també, òbviament, el creixement de la violència de gènere, de la violència sexual. També en faré un petit esment al final.

En el tema de la segregació escolar no m'hi podré entretenir, sé que és un tema que preocupa molt el Síndic de Greuges, i espero que tinguem ocasió de treballar-hi durant aquesta legislatura.

I en el camp de la sanitat, em sumaré al que han dit altres grups: ens preocupa especialment la saturació de les urgències, que continua; i també, especialment, la problemàtica de l'ICAM; una maquinària de connivència entre determinades administracions públiques, mútues i empreses per tal de maltractar sistemàticament aquelles persones que presenten algun tipus d'incapacitat o inhabilitació temporal o crònica per tal de sostenir la seva activitat laboral.

Penúltim tema: vostè ha parlat dels problemes d'agressions al territori. Ens preocupa enormement que en un context de recuperació econòmica marcada, altra cop,

pel turisme, pel turisme intensiu i extractivista, no pas de qualitat i respectuós amb la comunitat i el territori.

I també, a partir de la nova bombolla immobiliària, ens preocupa que, òbviament, això generarà uns enormes impactes en el territori i per tant requeriria, efectivament, una acció preventiva; però també ens preguntem si la problemàtica d'aquest tipus de turisme intensiu i extractiu no està generant problemàtiques socials evidents, com la de la «gentrificació», per exemple, no?, que contribueix a agreujar les nostres problemàtiques socials i potser requeriria també d'un focus específic.

I, per acabar, síndic, vostè ha fet esment al cas Castor, flagrant fallida de l'estat de dret. Si el sumem a la problemàtica de la repressió política a Catalunya i al conjunt, per exemple, de l'Estat amb la llibertat d'expressió, la inacció davant del frau de la Sareb, casos com el de La Manada que hem vist darrerament, etcètera. No podem considerar que estem davant d'una certa fallida de l'estat de dret a l'Estat espanyol? És a dir, un estat fràgil que, en lloc de fer front a la seva fragilitat, buscant solucions polítiques, disminueix l'abast de la democràcia per tal de protegir-se?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari Republicà, té la paraula la diputada senyora Gemma Espigares Tribó.

Gemma Espigares Tribó

Bona tarda i moltes gràcies. Començo aquesta intervenció agraint-li al síndic que avui estigui aquí i al seu equip per presentar-nos aquest informe i per la feina feta, eh? Sobretot perquè, deien alguns grups, parla del Govern i de les coses que el Govern ha fet bé, però també hi ha moltes coses que deixa obertes, que encara hi ha marge de millora, i per això en bona part som aquí, per prendre nota d'aquestes coses i per estar tots vigilants de que es vagin complint.

I no puc deixar de fer un comentari sobre la decepció de l'exposició inicial que ha fet el company de Ciutadans, per la falta de rigor i de mètode, pel menysteniment tota l'estona cap a una persona que representa una institució. Perquè hi ha hagut altres companys que han dit absolutament el mateix, que no estaven d'acord en una part d'aquest informe i no li han faltat el respecte a ningú. I perquè, si em posés a la seva alçada, faria un gràfic de com ha distribuït vostè el temps, cent per cent del temps per a queixes i menysteniments, 0 per cent a propostes. Per tant, li demano que aprofiti els cinc minuts que encara li restaran al segon torn per fer-nos propostes, perquè això és el que el Govern necessita per poder millorar. Perquè, com deia el diputat Nuet, hi ha molts elements d'autocrítica, hi són, s'han de fer i també hi ha aquells per a millorar.

I, per tant, dit això, felicitar al síndic, també agrair-li a l'Administració la feina feta. Ho diu a l'informe, només l'1,6 per cent de les esmenes són rebutjades, i, per tant, això cada vegada es va reduint i és un element més d'aquesta voluntat que té l'Administració, que té el Govern, de treballar cap a la cultura democràtica.

Comentaré dos temes, els dos temes que a l'informe també, doncs, són l'excepció d'aquest any: la desproporció de l'1 d'octubre i els atemptats de l'agost. Perquè és evident que la situació de precarietat democràtica que des de fa temps vivim ens afecta, especialment durant el mes de setembre i d'octubre amb la brutal agressió de la guàrdia civil i la policia nacional contra ciutadans indefensos, que únicament volien votar –que únicament volien votar. Sembla que, per molt que alguns «s'esmerin» en repetir altres coses, és el que volíem l'1 d'octubre: poder decidir lliurement sobre el futur del nostre país.

També per l'afectació de centenars de càrrecs destituïts pel 155. Per l'impediment a diputats i diputades escollits pel poble de Catalunya a exercir les seves funcions. I per la persecució, no només d'aquests polítics, sinó de rapers, de mecànics, de representants de la societat civil, molts d'ells avui en presó preventiva injustifica-

da i/o patint una situació dura d'exili. I segur que, d'això, en l'informe del síndic en podrem parlar i ho podrem discutir amb calma.

I, respecte als atemptats, crec que és de justícia felicitar els cossos dels mossos i de seguretat per la feina que van fer, i també exigir que cessin les ingerències del Govern espanyol; les ingerències cap a uns mossos d'esquadra que no poden ni reunir-se ni coordinar-se amb el CITCO, amb l'Europol i amb altres organismes dels que haurien de poder participar per compartir aquella informació necessària, que a tots ens aniria prou bé. I segur que això també a la comissió, creada específicament, dels atemptats es podrà discutir.

Crec que és bo que fem un esment a la inversió que el Govern ha fet en matèria de despesa social, perquè bona part dels problemes que en aquest informe es reflecteixen podrien tenir resposta amb un augment del finançament; un augment del finançament que hauria de venir per l'esgotament fiscal que ens dona el Govern de l'Estat, i també per la millora en la gestió dels recursos. I bona part d'això podria passar pel 74,8 per cent de la despesa no financera que l'any 2017 es va dedicar: 1.355 milions més d'increment a despesa social, a salut, a ensenyament, a universitats, a treball, a famílies, a habitatge; moltes de les coses que, com bé deia el síndic, en aquest informe s'expressen.

I crec que també és de justícia afirmar que els ciutadans i el Govern estem en deute –en deute– amb els treballadors públics, amb bona part d'ells, amb els funcionaris, que han estat en aquests darrers mesos amb l'aplicació del 155 i la manca de recursos, en bona part voluntària pel Govern d'Espanya, que han sostingut aquest sistema excel·lent i de qualitat que tenim.

I els poso algun exemple, en aquest cas, en l'àmbit de la salut, un de tants, en el que els professionals treballen en el cas, per exemple, de les urgències, contra una campanya de la grip que ha estat la més incident i més llarga dels últims anys i en la que s'han posat, també preventivament, més d'un milió de vacunes, especialment incrementant els col·lectius vulnerables de les embarassades i dels professionals sanitaris.

També, en el desplegament del Pla d'urgències, del Planuc, en el que s'ha augmentat de vuit a vint-i-tres comitès operatius, a poder anar atansant la situació en temps real. I els 17,8 milions d'euros addicionals per a la millora de l'atenció urgent, un dels aspectes que bona part dels diputats destacaven, les urgències. Per tant, ara tenim un sistema aprovat pel Govern o un pla estratègic en el que parla de l'ordenació, de la planificació, i també, i sobretot, d'aquest augment del pressupost que ens ha de permetre invertir en bones mesures. Per exemple, el nou CAP de Ciutat Vella, a Barcelona; l'ampliació del CUAP d'urgències, del Güell, a Girona; les noves urgències de l'Hospital del Mar; la nova àrea de medicina intensiva i pediàtrica i neonatal del Trueta; l'ampliació de les urgències i les noves unitats intensives al Joan XXIII, o la reforma de la UCI i l'adequació dels boxs de l'Arnau de Vilanova de Lleida. I segur que amb temps, i a cadascuna de les comissions, podrem treballar-ho amb detall.

També, sobre les llistes d'espera, el pla integral per la millora d'aquestes llistes. L'altre dia la consellera Vergés en va parlar, de la intervenció per reduir els temps, i també les llistes, 37 dies menys en intervencions quirúrgiques, una reducció del 40 per cent per a l'espera de proves diagnòstiques o del 43 per cent en la primera visita a l'especialista. I que en som conscients, que no són suficients, perquè per atendre la ciutadania mai és suficient. I, per tant, seguirem treballant també de la mà del Govern per a millorar tots aquests temes.

I no només dels que surten a l'informe, perquè, com saben, la universalització de la salut no és un tema que surti explícitament, no és una queixa que hagi arribat, segurament també perquè la gent que té problemes per accedir al sistema de salut públic, doncs, o bé no coneix el síndic o bé per la seva situació legal no és un lloc on vagi.

Però també destacar la Llei d'universalització de l'assistència sanitària, que aquest Parlament va aprovar; que, de nou, el Tribunal Constitucional va tombar, i que el Govern del PP s'ha preocupat de que no puguem donar assistència sanitària. Doncs el CatSalut ha destinat una partida a assistir aquestes persones, que també necessiten ser ateses.

En l'àmbit de la transparència, l'informe del síndic valora els impulsos que el Govern hi ha donat i també en destaca algunes millores. Comentar-li –de ben segur que ho coneix– l'increment de 60 a 2.660 inscripcions al Registre de grups d'interès. També l'aprovació del codi de conducta dels alts càrrecs, i també el coneixement de la ciutadania en l'àmbit de la Llei de transparència, com pot ser l'últim vídeo que han fet, les xarxes socials, les infografies o les campanyes de premsa, que han de seguir sent presents.

Un aspecte més a destacar del que ha comentat el síndic és el tema de la paritat, i en aquest sentit, doncs, destacar l'Acord de govern pel pla d'igualtat entre homes i dones, aprovat el gener del 2017; la incorporació progressiva de la formació en igualtat de gènere als professionals de l'Administració, i també el reconeixement del delegat o delegada en temes d'igualtat, amb el postgrau interuniversitari de Polítiques d'Igualtat de Gènere a la Gestió Pública, creat conjuntament amb la Universitat de Barcelona, i que pot ajudar també a la formació d'aquestes persones i en el conjunt de l'Administració.

És palès que el Govern a dia d'avui és paritari –hi ha set consellers i sis conselleres–, i que també ho és en l'àmbit de les secretaries generals –aquí és a l'inrevés: set secretaries i sis secretaris. I ho és també la llista que el Grup Parlamentari Republicà va presentar el 21 de desembre, no només paritària, sinó cremallera; per tant, per cada dona, un home consecutivament, cosa que no poden dir altres grups d'aquesta cambra.

I sobta –sobta– que siguin precisament Ciudadanos i el PSOE-PSC qui ens doni lliçons sobre el tema de la paritat. I jo els faig una proposta, els la faig. És evident que el nostre grup parlamentari i el Govern s'ho han d'aplicar, perquè en les administracions locals i provincials no estem complint amb la paritat, i és el nostre objectiu poder-ho fer i ens agradaria treballar-hi. Però, clar, quan vostès a la Mesa presenten el senyor Espejo-Saavedra i el senyor García, dos homes per ocupar dos llocs que els corresponien, suposo que van tenir en compte la paritat. Quan el PSOE va decidir proposar el diputat Pérez, suposo que ho tenien en compte en els termes de la paritat. Per tant, el nostre grup parlamentari, l'únic que ha presentat un home i una dona per ocupar els càrrecs de la Mesa..., entenc que vostès li demanaran a l'Espejo-Saavedra o al García, a un dels dos, que faci un pas enrere perquè qualsevol dona del vostre grup parlamentari que estic segura que està tremendament preparada pugui pujar i ocupar aquestes parts. Per tant, a banda de donar lliçons, que això sabem que ho saben fer molt bé, apliquin-se les propostes que fan, que així segur que tots podrem treballar-hi.

El president

Gràcies, senyora diputada. El darrer torn d'intervenció, ho és ara pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula el senyor Antoni Morral i Berenguer.

Antoni Morral i Berenguer

Molt bé, moltes gràcies. Molt bona tarda a tothom. Agrair la presència del síndic i de tot el seu equip i, alhora, doncs, felicitar-los per la feina feta durant..., en el que ens ocupa avui, durant l'exercici del 2017. Certament, aquest informe... Jo sí que me l'he llegit, diguem-ne, potser perquè soc «novato», m'he llegit amb detall tot l'informe. Però li he de dir que l'informe comença amb una afirmació, que és: «L'any 2017 ha estat un any excepcional, un any diferent, un any no normal», no? Certament, això és molt evident. Fonamentalment, hi han dos fets que han sacsejat d'una manera molt important el que és la vida social i política d'aquest país: els atemptats del

17 d'agost i tots els fets entorn del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre. Tan significatius són aquests fets, que el nostre propi grup parlamentari, doncs, és conseqüència d'aquesta realitat. No existiríem si no hagués estat per l'1 d'octubre, i jo mateix segurament no estaria aquí si no hagués estat pel que ha passat, doncs, l'1 d'octubre. Mirin vostès –mirin vostès– si n'és, d'excepcional, l'any 2017.

Aquest informe, òbviament, quan es parla de que ha de ser un informe neutral, no sé a què es refereix exactament. Un informe del síndic ha de ser un informe que s'ajusti a una fotografia de la realitat. La realitat és o no és neutral? No ho sé; la realitat és com és. I en aquest sentit penso que aquest informe, doncs, és molt exhaustiu en aquest sentit, i, per tant, jo els felicito per la feina feta, tan ben sintetitzada, doncs, en aquest informe, perquè realment és com un termòmetre, és com un observatori del que realment ha suposat l'any 2017 al nostre país.

Fonamentalment, en tres grans blocs, jo diria. Pel que fa al respecte dels drets i les llibertats, que certament, fonamentalment, degut als fets de l'1 d'octubre estan en clara regressió, fet molt preocupant i que no és aquest ja un tema del 17, sinó que és del 18, i esperem, doncs, que..., com fem front a aquesta situació, no? També és un bon informe quant a avaluar el que és el nivell de la qualitat i eficàcia del que és la nostra estructura administrativa de servei públic al país; en aquest sentit, doncs també l'informe fa menció de la relació amb el conjunt de les administracions pel que fa referència a l'atenció, als requeriments que el síndic fa a cada una de les administracions, i en aquest sentit el percentatge és força elevat i satisfactori. I també, el tercer aspecte, i probablement el més important pel que fa referència, doncs, a..., més important no, tan important com el primer, és el nivell de vulnerabilitat de la població pel que fa als aspectes bàsics del seu benestar. I aquí, òbviament, tots els aspectes que estan emmarcats, doncs, en el que són els drets de la ciutadania pel que fa referència als serveis bàsics tenen una rellevància importantíssima. I en aquest sentit coincideixo plenament amb l'aportació i la valoració que ha fet el mateix síndic en aquest sala quan presentava, doncs, l'informe.

Ja en l'informe es fa referència molt clara al que ja és un clàssic, és conegut, és un problema que d'alguna manera té..., o aquests són ja uns temes que tenen una dimensió estructural i que cal abordar-los també d'aquesta manera, eh?: tot el que fa referència a les llista d'espera hospitalàries, tot el que fa referència al que són els serveis a la dependència, que, tenint en compte també quina és, diguem-ne, la tendència demogràfica del que és el nostre país, és una qüestió, aquesta, molt important i que a la vegada requereix una coordinació de diferents administracions i una necessitat d'incrementar els recursos humans i econòmics. I el tema també estrella, que és estrella per la problemàtica que ens suposa, que és el vinculat a l'habitatge.

Molt ben reflectida, diguem-ne, la situació. Crec que en aquest sentit tots els..., destaco aquests com els aspectes que em semblen més estructurals de l'àmbit social, que requereixen, diguem-ne, una atenció molt particular, recursos, doncs, humans i econòmics, però sobretot també el que és una visió més estratègica, per abordar reformes de caràcter més estructural.

En aquest sentit, crec que l'informe és... Jo valoro com a positiu també el fet de que no només faci diagnòstic en el sentit, doncs, de descriure quines són les queixes i les respostes que la sindicatura ha fet d'aquestes queixes, sinó que aporta també propostes concretes, aporta solucions, modificacions de reglaments, propostes de legislació o fins i tot d'organització del que és l'estructura administrativa en cada un dels casos. Per tant, que des del Govern és bo que aquestes propostes es tinguin en compte. Em consta, pels informes que també hem rebut, doncs, dels serveis tècnics del Govern així, recentment, valorant també aquest informe, que es tenen en compte.

Ara bé, també, els aspectes vinculats al territori..., m'ha sobtat la quantitat, diguem-ne, de queixes que hi han en aquest sentit i que van en la direcció, doncs, de temes estructurals de planejament i de respecte al que és l'entorn ambiental, no? Òbviament, també els que fan referència a la quotidianitat de la vida de les perso-

nes, pel que és el soroll, les olors..., les olors, per cert, un tema complex de legislar, però que en zones molt concretes del territori, doncs, aquest és un tema important.

I un aspecte que també vull destacar que el síndic n'ha fet menció –i avui, consultant dades del departament, posen de relleu una mica el que és l'alerta que l'informe ja fa i que heu subratllat, no?– és la quantitat d'adolescents que de països de fora ens venen a casa nostra i que no tenen referències familiars. Clar, del gener a l'octubre de l'any passat, han estat 1.116, 1.116 segons aquest informe que tinc, del gener a l'octubre; vull dir que hi ha hagut novembre i desembre, i segurament si la tendència és aquesta, doncs evidentment... Això és un tema gravíssim, un tema molt, molt preocupant. A més, la majoria són nens, nens d'edats... –de gènere masculí la majoria, i de països africans, eh?, del Marroc i de països africans–, quinze, setze, disset anys, que aterren a casa nostra sense cap referència, diguem-ne, familiar. Per tant, aquest és un problema, doncs, crec que important, no?

I, pel que fa als aspectes més vinculats al que és la qualitat democràtica, menciona l'informe dos elements: un, les dificultats que van haver-hi el dia 21 de desembre perquè la gent que està vivint fora del país pogués votar, i, òbviament, el que fa referència al que és la repressió que es va produir perquè no es pogués votar l'1 d'octubre i tot el que això suposa.

Havent llegit l'informe, a mi se'm fan dues reflexions genèriques que no entren en cap dels temes en concret però que d'alguna manera..., una, més de caràcter social, i una altra, més de caràcter nacional.

La primera, de caràcter social, és de..., i, en tot cas, és reflexió i pregunta, eh?: el síndic actua sempre per queixa vinguda del territori, vinguda de la ciutadania, vinguda d'administracions?, o actua també segons criteris que considera que són propis perquè pugui actuar? Malgrat l'esforç, que també l'informe destaca, que ha fet la sindicatura de greuges per donar a conèixer la mateixa institució, la feina que fa, i per donar a conèixer als ciutadans d'aquest país els drets que tenen i la manera que poden fer per defensar-los, malgrat això, de ben segur hi ha molta ciutadania que l'esforç que feu, doncs, d'anar al territori, de poder fer queixes de forma telemàtica, l'esforç que heu fet, que d'alguna manera jo crec que és importantíssim, molt de lloar en aquest sentit..., de ben segur hi han molts ciutadans que o perquè, doncs, encara ho desconeixen o perquè es resisteixen, diguem-ne, es resisteixen o no utilitzen aquest servei..., segurament que les dades encara s'incrementarien molt més quant a la situació que ja prou marca l'informe.

I l'altra és la ciutadania que és invisible, són aquells que no tenen drets reconeguts, són aquelles persones que estan aquí sense papers i sense drets i que de ben segur aquests no van al síndic, perquè no sigui revelada la seva situació, no?

I el tercer aspecte és el de caràcter nacional. De ben segur, en unes altres condicions el nostre país tindria més recursos per poder fer front a aquests problemes. El primer són els mateixos recursos econòmics; les balances fiscals així ho diuen d'una manera molt clara. Per tant, per abordar bona part d'aquests problemes es necessiten també més recursos econòmics i humans. La segona, també, les nostres pròpies eines...

El president

Senyor diputat, hauria d'anar acabant.

Antoni Morral i Berenguer

...–acabo, ja estic, president–, les nostres pròpies eines construïdes des de les nostres administracions, que estan, diguem-ne, aturades al Tribunal Constitucional, com totes les lleis que estan invalidades, no? I la tercera qüestió és que ben segur que, pel que fa al respecte als drets i les llibertats, la cultura d'aquest país, pel que fa a la cultura pacífica i democràtica..., segurament no ens trobaríem amb els problemes que ens aquests moments ens trobem.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Ara tindria un torn... Sí? Em demana la paraula el portaveu de Ciutadans, i la té.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Senyor president, per al·lusions... –l'article 87 del Reglament...

El president

Sí.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Segons ha comentat la representant o la portaveu d'Esquerra Republicana, ha comentat el menysteniment que ha tingut aquest portaveu. En tot cas, li haig de dir que evidentment que no, no hi ha hagut cap menysteniment. Només hem dit la nostra posició política. Entenem que hi ha hagut una posició partidista en qüestions de política general i sabem que a alguns grups que no els agrada escoltar realitats, però aquí té el síndic: el poden fiscalitzar directament, en lloc d'entrar a un debat amb d'altres grups polítics, no?

I finalment, amb relació al que ha comentat també del senyor Espejo i del senyor García..., home, els prefereixo abans que tenir el senyor Xavier Salvadó o el senyor Ricard Calvo al meu grup.

Gràcies.

El president

Queda dit, senyor diputat; constarà en acta. Ara sí, té la paraula el senyor síndic per donar resposta a totes les intervencions que hi han hagut.

El síndic de greuges

Primer, jo vull començar, president, agraint a tots els grups parlamentaris totes les intervencions que hi hagut en aquesta sessió. Que els quedi clar que no solament les hem escoltades, sinó que les treballarem amb tota l'atenció que es mereixen, i que ens poden ajudar a millorar el treball de la institució, eh?; que quedi claríssim. I els que tenen una veterania en aquesta institució i en el nostre diàleg saben que això ho fem. I que al mateix temps sabem que aquest informe ha d'anar al Ple –aquest sí que ha d'anar al Ple, perquè està previst per l'ordenament legal– quan vostès ho decideixin i la Mesa del Parlament ho decideixi, on tindrem ocasió de posicionar-nos cadascú de nosaltres davant del Ple del Parlament de Catalunya.

Però jo, en segon lloc, demanaria rigor i mètode quan ens posicionem. Rigor per estar informats. No es pot alludir a casos de corrupció que estan amb actuació judicial per benefici privat com si fos benefici públic. S'ha citat un cas de corrupció que fa anys que està en els jutjats i que està sota la sospita d'algú que potser se'n va aprofitar privadament, i aquí s'ha argumentat com si fos un benefici d'una actuació pública, d'una opció partidista. Per tant, demano que es torni a mirar i que vegi –perquè tot això ja és públic– els documents d'aquesta actuació, perquè si es vol utilitzar un argument s'utilitzi amb molt rigor, i més quan són arguments judicials, perquè els arguments judicials impliquen, doncs, possibles il·legalitats, i en aquest cas molt més, perquè hi han actuacions judicials, no? O quan es vol citar un document tan important com el que a les dues hores de l'atemptat de Barcelona es va publicar a la portada d'un diari, sense que fins avui ningú de l'Administració de United States of America se n'hagi responsabilitzat, jo aniria «al tanto», perquè ja no és allò del *fragor de la batalla*, el moment en què es va publicar el comunicat, sinó que ja han passat molts mesos i ja s'han publicat coses i s'ha...

Ho dic perquè el debat al Parlament tenim tots l'obligació de fer-lo anar pel camí més seriós, per poder treure entre tots –ningú té la veritat amb exclusiva, ni per descomptat el síndic i el seu equip–..., per fer-lo anar per trobar les solucions als problemes, no per debatre sobre globus o cortines de fum al respecte, no? I en aquest sentit

no es pot dir que la institució del síndic té un alt percentatge de treballadors eventuais, quina illegalitat! Està marcat per llei, ve marcat per llei. El Defensor del Pueblo d'Espanya té una taxa d'eventuals marcada per llei, perquè el següent *defensor* o *defensora del pueblo* d'Espanya que arriba té tot el dret, el rigor i la responsabilitat de poder canviar els seus col·laboradors. Fa molt poc –potser ja n'estan informats, vostès– hi ha hagut un canvi en la defensoria, i hi ha hagut un canvi molt espectacular de treballadors i treballadores, perquè ha fet ús d'aquesta prerrogativa; i és una prerrogativa que no és un privilegi: és precisament que en un càrrec tan important unipersonal, aquí i a la majoria de models amb els quals ens volem comparar, es dona aquesta facultat de poder substituir...

No és la primera vegada que s'ataca la institució que jo tinc l'honor de presidir per encàrrec de vostès perquè tenim molts eventuais –no és la primera vegada. Una vegada va sortir a la primera pàgina d'un diari d'abast estatal; fixi's si som importants, que fins i tot quan ens volen atacar ens posen a la primera pàgina d'un diari d'abast estatal. Quan els vam passar les proves per desmentir-ho, encara estem esperant que ho facin. Però ja no és àmbit parlamentari.

Per això demano que en l'àmbit parlamentari siguem el més rigorosos possible i, sobretot, que aleshores no agafem un argument que jo ja el sento a dir des de fa un cert temps, i vinga repetir-lo, i vinga repetir-lo... Perquè repetir un tema sense contrastar la seva certesa no només és error, sinó que a més és derivar a falsejar per complet el debat, no?

Mirin, al síndic hi han anat seixanta mil persones l'any passat. Totes estan, diguem-ne, orientades per determinada característica, com es planteja quan es desqualifica en bloc una institució? Molts temes, han plantejat aquesta gent al síndic, moltíssims, moltíssims temes. I jo els he dit, president, que els faria –i he demanat perdó– unes mostres dels temes. I els he dit: «Segur que en les intervencions, segur que trobaran altres temes i fins tot críticament», i ho torno a agrair, i encara n'hi han molts més, perquè això només és un resum de tot el que arriba a la casa; això només n'és un resum! Ho tenen tot al web, eh?, ho tenen íntegrament tot: des del sou del titular fins a qualsevol persona de la casa... I no des de la Llei de transparència, eh?: ho tenen des de fa nou anys al web del síndic, molt abans de la Llei de transparència. Tenen totes les activitats, tenen totes les normes... –l'única protecció que tenim és sobre la privacitat de dades de les persones que se'ns adrecen–, tot el resum de resolucions...

Jo els temes que he triat ara no els tornaré a repetir. El que agafaré és alguns dels que vostès han plantejat, perquè per això és el debat parlamentari.

Model sanitari. Tenim una llarguíssima referència sobre la sanitat i on falla la sanitat a Catalunya. Essent la sanitat de Catalunya un sistema públic modèlic –modèlic– a nivell d'Europa, reconegut pels millors experts de moltes matèries, amb institucions d'investigació de punta –i podria començar a citar noms, però no ho faig, perquè me'n podria deixar altres d'importants i em dirien: «Per què no m'has citat?»–, el síndic sí que –no el síndic persona, el síndic institució– ha anat plantejant any rere any, i també el 2017, un conjunt de falles que té el sistema de salut a Catalunya. No puc agafar-me a que hagi estat només la forma citada les urgències per decidir no analitzar el tema, ho torno a dir, més universal.

Primera qüestió important: tan universal, que nosaltres hem defensat fortament que es mantingui universal. Qui ha impedit que el sistema de Catalunya sigui universal ara? Hi han dos grups parlamentaris a nivell d'estat que van votar que no fos universal, són dos grups parlamentaris que ho van votar! Ara hem sentit el nou Govern espanyol que vol tornar a la seva universalitat. Hi havia una llei del Parlament que va ser portada al Constitucional, i hi ha així d'estudis que demostren que la no universalitat no va en contra de la petita parcel·la de gent que ve de tercers països a fer ús de la sanitat, que la utilitzen menys de la meitat que la utilitzem nosaltres, malgrat tot el que es fa de crítiques xenòfobes al respecte: va en contra de la salut

de tots nosaltres! Però, és clar, el síndic ha d'assenyalar que es malmet el benestar públic quan no es permet la universalització de la sanitat. I tenen vostès un informe no gaire llunyà –que algun dia espero que el veurem en comissió, com hem repassat aquest matí– sobre la universalització de la sanitat. Que el síndic es posicioni a favor de la universalització de la sanitat, en contra del que es va votar a les Corts Generals, és anar a favor del procés? És un servei universal de dret, eh? No és un tema rigorós, d'acord amb el que diu l'OMS, el que diuen tots els estudis dels experts i el que demostren les estadístiques?

M'han preguntat sobre el tema, en concret –vaig més o menys per ordre del que s'ha plantejat–, de les expropiacions i els habitatges. D'una forma clara, evidentment, caldria un canvi de llei, però vull recordar que la llei del 2007 preveu el dret a l'expropiació d'ús dels habitatges. Una altra cosa és com s'ha estat utilitzant, no?

Sobre el tema dels infants, malgrat que ho discutirem amb calma a la Comissió de la Infància quan veiem l'informe, sí que voldria deixar molt clar que en totes les intervencions del síndic –i ho dic especialment pels que no tenen experiència de debat de síndic–, en totes, hem reiteradament demanat el desenvolupament de la Llei 14/2010, de drets i oportunitats de la infància. En totes! I amb exemples, i amb propostes. I davant dels casos de tutela, que els demano que no els citin lleugerament, ho torno a demanar i no se'm fa en absolut cas per part d'algú..., perquè els demano que tornin a revisar com es va plantejar on s'ha citat la tutela. Per això jo he demanat, el meu equip ha demanat compareixença parlamentària..., parlamentària, eh?, no hem sortit en cap mitjà de comunicació parlant d'aquest tema, eh?, per no caure en la mateixa contradicció, i ho farem amb rigor al Parlament. Els demano que si volen parlar seriosament d'aquest tema, evidentment, ho facin des de l'interès superior de l'infant, fins i tot abans que el dels pares. I això no ho diu el síndic: ho diuen els convenis mundials de drets dels infants: primer, l'interès superior de l'infant, per damunt de tot; després ja parlarem de tot el que ve a continuació. I així és com ho ha plantejat sempre el síndic, i per això demana una sessió informativa sobre com es va tractar aquest tema, oblidant aquests principis forts. I, ho torno a dir, com que són els més febles, com que són els més vulnerables, és quan més cas hem de fer i utilitzar els principis forts.

I si es vol citar un cas concret, com és el Ricard Calvo, nosaltres vàrem intervenir per denunciar sobre el centre Misericòrdia de Girona, vàrem exigir que no s'obrís un nou centre allà, i arran del que va fer el síndic són diverses les entitats socials i sindicals que varen plantejar denúncies a l'oficina antifrau i accions judicials. No es pot ignorar això si es vol parlar del tema amb referència al síndic. O un s'informa, o no es planteja; perquè, si no, tornem al d'abans: és un error. I reiterar diverses vegades l'error és enganyar.

És que potser nosaltres ho vàrem fer perquè estàvem amb el procés, quan vam fer aquestes denúncies? Nosaltres hem plantejat un pacte contra la segregació escolar, portem ja tres informes sobre segregació escolar; aquest és el tema més important de l'escola a Catalunya. Ja parlarem amb calma d'altres cortines de fum que s'han llançat sobre l'escola a Catalunya; tindrem temps de parlar-ne, i en altres sessions. El que aquest síndic vol defensar és, primer, l'enorme professionalitat i dedicació del col·lectiu global de tots els docents a Catalunya, i en segon lloc, que, si hi ha un defecte gros al sistema escolar a Catalunya, se'n diu «la no igualtat d'oportunitats», se'n diu «segregació escolar», sigui a l'accés a les escoles, sigui en la gestió de les escoles. Amb un sistema públic que inclou escoles públiques i escoles concertades; totes formen part del sistema públic –els estic reiterant principis de les lleis catalanes, eh?, no és que ho digui el síndic.

I el síndic institució, eh? –pensin que cada vegada que dic «el síndic» estic referint-me a tots els meus col·laboradors i col·laboradores, a través dels quals jo puc parlar aquí–, ja porta tres informes sobre segregació, però els dos darrers han donat lloc a reunions de tota la comunitat educativa, de tota, dels diversos tipus d'escoles,

dels diversos tipus de docents, dels diversos tipus de sindicats, per arribar a un acord perquè l'any 2018, en el decret de matrícula, ja comencessin a canviar les coses sobre el denominador comú que anàvem aconseguint. Què va escapar això? Que ens vam quedar sense conseller d'Ensenyament. Va quedar aturat a partir del 155. I la primera qüestió que el síndic que els parla ha demanat al nou conseller d'Ensenyament és reprendre amb força les reunions, per tornar a avançar cap a un pacte contra la segregació escolar.

Tenen vostès també un informe sobre el territori, superrecent, també fa unes setmanes. Cal una llei de territori en aquest país, cal una llei de territori. I cal una llei de territori..., i això val governi qui governi, perquè de vegades sembla que vostès s'obliden que poden estar fent crítiques cap a un costat o cap a l'altre, però també, sortosament, en democràcia van canviant les majories, però el tema és el mateix. Governi qui governi, el síndic els diu: «Canviem el paradigma.» Ja no és: «Vull fer tot aquest projecte d'infraestructures, de desenvolupament i tal..., i després ja miraré si arreglo el que queda del territori.» És al revés: «Demostrin-m'ho vostès, que per al territori i per a la gent que hi viu ens fa falta tot això que vol fer. Comenci vostè per demostrar l'interès general i social del que vostè planteja», com està passant als països més avançats i a les jurisprudències més avançades d'Europa; era una de les recomanacions que nosaltres fèiem a l'informe.

I, evidentment, com ha citat algú, un dels escàndols més grans i que continuem arrossegant sense acabar d'adobar és el tema de la contaminació dels purins a Catalunya. I els ho dic que fa anys que ve plantejant que entrem-hi seriosament perquè no val, torno al paradigma, no val per mi dir: «No, és que això dona molt a l'economia», però mentrestant ens estan quedant comarques senceres on no hi ha aigua potable.

El tema de la llengua, ho torno a dir per a la repetició –també em diran que jo em repeteixo, jo m'he de repetir pel nombre de dades que podem recollir–, les constatacions que podem fer com a institució, i des de fa uns anys, com altres institucions. Perquè poden dir: «No, és que vostè no ho té perquè no se'n fien i van a una altra institució.» Tant el Defensor del Pueblo com el Síndic de Greuges els poden dir, una vegada més, com a notícia molt positiva, que el tema de la llengua no és un tema d'enfrontament social a Catalunya. Vagin a alguna ciutat d'Europa molt important i veuran que la gent va a bufetades pel carrer pel tema de la llengua. No vull mai això per al meu país. I, si més no, el Consell d'Europa ens continua citant com un exemple de comunitat lingüística. I si vostès repassen seriosament el que passa quotidianament quant a l'ús de la llengua, pensin quina és la que encara no ha assolit els nivells de normalització.

Quant a la igualtat genèrica, entrant al tema de les llibertats, evidentment –i aquest és un tema que tots els mascles que som en aquesta sala ho hauríem d'acceptar, perdó–, tenim un enorme dèficit cultural i valoratiu com per poder, ni molt menys, assolir allò que els estàndards definim, que és el que hem de fer, però ara ens toca no només definir sinó aproximar-nos a aquests mateixos estàndards.

Sí –al respondre una pregunta que se m'ha fet– al síndic arriben més queixes de temes socials de dones que no pas d'homes, és una expressió, i segurament connecta també amb el desequilibri que hi ha quant a igualtat de gènere.

I entro de ple en el tema de llibertats. Continuo en el tema llibertats. Sobre el tema del reglament, de les sancions de LGTBI, les venim reclamant..., que s'acabi aquest diàleg entre aquesta comissió i l'altra perquè, realment, s'aprovi. Tenim diverses formulacions fortes sobre la llibertat d'expressió, no només a Catalunya, sinó de lleis que afecten a Catalunya.

La llei mordassa, que tots els grups parlamentaris del Congrés del Diputats menys un van dir que modificarien –i el síndic està esperant que ho facin–, porta 350.000 actuacions ja. Tres-cents cinquanta mil actuacions on la persona afectada és culpable des del moment que la policia administrativa diu que és culpable. I li

toca a ella demostrar que és innocent. S'inverteix per complet la càrrega de la prova. Vostès no tenen edat, però jo sí: era el que es feia al franquisme. Al franquisme es considerava a tots culpables, i llavors havíem de demostrar la innocència. La llei mordassa continua amb aquest esquema, amb multes de morterades molt voluminoses. I hi ha un compromís solemne de tots els grups parlamentaris al Congrés dels Diputats, menys un, el que estava governant, de que es modificaria aquesta llei. I, que jo sàpiga –correguin-me, si us plau, si no és així–, fins avui no hi ha hagut cap iniciativa per modificar-la. I torno a dir el que li he dit abans, amb un nou govern el síndic confia que es pugui entrar en una nova etapa que això es pugui començar a aplicar.

Això està en l'informe que vàrem presentar l'abril del 2017 en aquest Parlament, però ja està també, ho trobaran vostès, els efectes nocius sobre drets i llibertats per lleis votades a Corts, ho trobaran des dels informes anuals de 2014. Si busquen els informes del síndic, que els tenen al seu abast, i si busquen les mocions i resolucions encara ho trobaran més desenvolupat des del 2014.

Després va venir l'Informe de l'1 d'octubre. Per què avui, a 25 de juny, encara ningú del Govern d'Espanya, de l'anterior Govern –esperem què farà el nou– va respondre a l'exigència de la màxima autoritat del Consell d'Europa, d'un informe sobre l'actuació policial de l'1 d'octubre? És procés això? Dir això és anar a favor del procés?

Recordar que la màxima autoritat d'Europa, del Consell d'Europa, el senyor Jagland, president, a més, del Premi Nobel de la Pau, exprimer ministre de Noruega, junt amb el comissari europeu de Drets Humans a Europa, màxim guardià del protocol de drets humans a Europa, aleshores Nils Muižnieks, ara Dunja Mijatović, però aleshores Nils Muižnieks, exigeixen al Govern d'Espanya un informe sobre l'actuació policial de l'1 d'octubre i el Govern d'Espanya s'hi compromet. Encara no està presentada ni una línia. Exigir això és anar a favor del procés?

No ho demana el síndic, eh? El síndic recorda que està pendent, els cal a les màximes autoritats que han de vetllar pel codi més important que hi ha a la humanitat sobre els drets humans, que és el Codi Europeu de Drets Humans.

Tenen el darrer informe, el del 155, i de la desproporció penal, que espero que algun dia, a l'àmbit que la Mesa del Parlament –i vostès decideixin– es discutirà. Informe que demana categòricament diàleg dins del marc legal.

Ara hi ha dirigents molt importants de l'Estat, fins i tot un que ja ocupa el càrrec de president del Govern, que estan dient: «Cal diàleg en el marc legal.» Quan ho deia el síndic fa uns mesos anava a favor del procés. No és una mica un contrasentit això?

Tot el que els estic dient està negre sobre blanc, eh? No són opinions que jo els emeto. Estan als informes del síndic, els hagin llegit o no. Els tenen a la seva sencera disposició.

Per això jo dic que fem debats, tots els que calgui, amb el màxim rigor sobre el marc legal. I, en el nostre cas, a partir d'una institució que està a l'Estatut, que ha de complir amb l'Estatut, la Constitució i els tractats internacionals que ens obliguen a tots. O no? Ens obliguen o no? Ho diu la Constitució. Els que signa l'Estat espanyol són obligatoris per a tots nosaltres. I també és anar a favor del procés citar els tractats internacionals?

És anar a favor del procés reunir-se, com jo he fet dimarts passat, amb la nova comissaria europea de Drets Humans a Estrasburg, a petició d'ella, perquè li presentés aquest darrer informe? O ho és anar a Ginebra a veure l'Alt Comissionat de Nacions Unides, a petició d'ell, per presentar-li l'informe?

I ho dic amb l'honor de poder-ho fer com a síndic elegit per proposta unànime de tots els grups parlamentaris en aquest segon mandat, i per exercir una funció sòlida, important, que té el nostre ordenament, a partir del que està previst.

Evidentment que hi ha coses que en aquells moments em van proposar que no els poden agradar. I tenen el dret del món, només faltaria. I que els han de criticar tan frontalment com vulguin, només faltaria. Però el síndic no ho deixa de fer.

L'altre dia, en una roda de premsa, un periodista ens va demanar: «No li fa por, síndic, que plantejant això als seus informes, se li tiraran al damunt?» El dia que a un síndic li faci por mantenir una posició rigorosa perquè algú se li tiri al damunt, immediatament ha de dimitir. I els ho diu el que ha estat dues vegades elegit, per vot secret, per tots els defensors d'Europa com a president d'aquests. El dia que jo tingui por a mantenir la posició que m'emana del que ha fet el meu equip, els assessoraments experts externs, la contestació legal, etcètera, i posar negre sobre blanc, perquè algú se'ns pugui tirar al damunt, és que hem de plugar!

Una cosa és el debat legítim entre grups parlamentaris..., l'altra cosa és el que ha de fer una institució que ha d'intentar situar-se a partir de tot això. És en aquest sentit que jo agraeixo molt les intervencions, i les tornarem a mirar a fons i, al revés, els demano, que el que plantegem, no estic renyant a ningú perquè no s'hagi llegit l'informe que hem presentat, en tenen una pila i entenc que en tenen molts perquè hem estat molt de temps sense veure'ns, que també posem calendari, tant pel que vostès han de decidir, que encara no ho sabem, sobre demanda de compareixença nostra amb el tema de les escoles, com per quan veiem en el ple l'informe anual del 2017.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Ara obriríem aquest segon torn d'intervencions per un espai de cinc minuts cadascun dels grups. I, en primer lloc, tindria la paraula el senyor Manuel Rodríguez, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Manuel Rodríguez de l'Hotellerie de Fallois

Gràcies, senyor president. Bé, senyor Ribó, vostè ha parlat de..., hem de tenir un màxim rigor, no?, entenem que exhaustivitat i congruència amb els informes i les resolucions que vostè fa. El problema està en què en determinades resolucions i determinats informes vostè no acaba de dir o explicar tota la realitat.

És a dir, nosaltres quan li diem que està a favor del procés, que està parlant en nom d'una part de la ciutadania de Catalunya, estem dient una clara veritat, no? El tema és que, per exemple, en el cas de... Vostè va obrir un informe, perdoni, una actuació d'ofici a les declaracions de l'exconsellera Borràs, no? Però va obrir l'expedient i, com que no s'havia emès cap circular, instrucció, recomanació oficial, el va tancar, no?

Però sap millor que ningú que en aquestes situacions de treballadors públics queden assenyalats políticament i en alguns casos són víctimes d'assetjament laboral, no?, per pensar diferent o, simplement, per no voler donar o regalar un dia d'assumptes propis a un senyor que va ser condemnat per la justícia, no?

Amb relació al que vostè recomanava en un informe, és a dir, vostè ha fet un informe de còmput de mèrit a l'experiència de l'encàrrec de funcions, no? És a dir, jo aquí tinc els pressupostos de la Generalitat on diu, literalment: «Parlament de Catalunya té d'eventuals un 5,2; Consell de Garanties Estatutàries, un 0; Sindicatura de Comptes, un 0,9; Oficina Antifrau de Catalunya, 9,4, Comissió Jurídica Assessora, 0, i Sindicatura de Greuges, 35,1.» És a dir, vostè té un gran nombre d'eventuals. El problema no és que tingui eventuals, perquè està legalment previst i ho pot fer, no? El problema és que vostè es vanaglòria de..., fa un informe de mèrit de l'experiència de l'encàrrec de funcions, on recomana que s'han de fer oposicions i s'han de convocar aquestes oposicions. Per tant jo crec que és un incoherència per part seva.

D'altra banda, amb relació als atemptats del 17 d'agost del 2017. Ens parlava, bé, de que els mitjans de comunicació no han estat rigorosos, però també s'ha de dir una cosa que no surt al seu informe, i és que, finalment, a Barcelona, hi ha bollards a la Rambla. Hi havia una recomanació per part del Ministeri de l'Interior. I, a més

a més, tampoc ha comentat res sobre la manifestació com una... Entenem que una manifestació que havia de ser totalment transversal, vostè no en parla, d'això, no?

En relació a..., vostè creu o pensa que desqualifiquem la institució? No, no, nosaltres creiem que la institució ha de ser totalment neutral. És a dir, sempre amb un escrupolós respecte a la neutralitat política i totalment objectiu a les seves funcions.

Si s'ha d'explicar, evidentment, s'ha de ser molt rigorós, com molt bé diu vostè i, per tant, crec que s'ha de ser molt congruent.

També li he preguntat si el tema d'Aigües Ter Llobregat obrirà alguna actuació d'ofici. És a dir, avui el senyor Aragonès ha reconegut que la Generalitat haurà de pagar 308,3 milions d'euros i sense comptar els danys i perjudicis.

Sí, evidentment, el tema Castor és un tema molt candent, on tots estem a favor d'investigar-ho, però el tema d'Aigües Ter Llobregat, que vostè sí que té competències per entrar aquí, també ens agradaria saber si vostè obrirà alguna investigació, no?

Amb relació a la presumpció d'innocència. És que ja no sé si em parla del senyor Salvador Esteve, del senyor Ricard Calvo, del senyor Santi Vidal o de qui, perquè n'hi ha tants que, al final, ja no sabem realment de qui estava parlant.

Nosaltres respectem escrupolosament la presumpció d'innocència, però és que com de vegades vostè entra en temes judicials o en temes que, bé, de fet, de vegades rebutja temes que diu que estan judicialitzats. Per tant nosaltres, home, ja no sabem quin criteri fa, no? De vegades diu que està judicialitzat i no entra, i, en canvi d'altres, que està judicialitzat, entra sense cap tipus de problema, no?

En relació a la, segons descriu, desproporció de l'actuació dels Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat de l'1 d'octubre, destaca les intervencions de la Policia Nacional i Guàrdia Civil en el compliment de l'ordre, però no manifesta l'incompliment dels comandaments dels Mossos d'Esquadra, que no van impedir la celebració tancant col·legis i centres de votació hores abans o dies abans.

I tampoc destaca que la Junta de Seguretat de Catalunya, al senyor Puigdemont, li ho va advertir en diverses ocasions. I, a més a més, *el Defensor del Pueblo le recuerda que el Juzgado de instrucción número 7 de Barcelona tramita las denuncias sobre estos hechos*.

Bé, hi han moltes coses a dir. Entenem que, sobretot, en l'informe final, sobre el que vostè manifesta com a «regressions de drets civils i polítics en el Regne d'Espanya», Catalunya és part del Regne d'Espanya, i l'expresident, senyor Puigdemont, va ser el representant ordinari de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat aquí a Catalunya.

I, en aquesta línia, estem d'acord en que el senyor Puigdemont va vulnerar els drets dels catalans, es va saltar la legalitat i va trencar amb el marc jurídic de convivència, especialment els dies 6 i 7 de setembre.

Respecte als plantejaments..., bé, jo crec que hi han coses..., s'ha de ser molt exhaustiu. Vostè ens parla de rigor. Doncs bé, nosaltres qüestionem la seva tasca durant l'últim any, un ús indegut de la institució del Síndic de Greuges, del seu posicionament clarament polític... I, si un acte és il·legal, és il·legal, i no hi ha res més a discutir. S'hauria estalviat moltes hores i molt de paper. Però el cert és que lamentem profundament que hagi oblidat les seves funcions i sigui part, un actor més del teatre anomenat «procés».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, president. De fet, síndic, vostè és allò que en diem «un gat vell», no? (*rialles*): sap passar molt bé i no respon gaire al que demanem, eh?, hi passa de puntetes. És hàbil, és hàbil en respondre. De fet, jo li demanava una cosa molt concreta,

i ha quedat bastant palès aquí, no?, de dir: vostè farà un informe sobre els dies 6 i 7 de setembre?, de la vulneració dels drets dels diputats i diputades? Jo he fet aquesta pregunta, era molt concreta: el farà o no el farà?; era fàcil de respondre. No ho sé, m'he quedat que m'hauré d'esperar a l'informe de l'any que ve, a veure si respon o no respon, no? Per tant, bé, estaria bé que de tant en tant poguéssiu dir alguna coseta d'aquestes. Perquè és el que li comentava: vostè, a la carta que el Grup dels Socialistes i Units per Avançar li vam fer arribar de la queixa aquesta, ens deia: «Home, demaneu-ho al Tribunal Constitucional, a veure què.» Però és que el Tribunal Constitucional ens dona la raó i, en canvi, vostè és incapaç de fer un informe sobre el tema. Bé, no ho sé, ho deixo anar a l'aire.

Quant al tema del col·lectiu LGTB, sí que hi ha fet referència. Només voldria deixar aquí també sobre la taula que fa quatre anys de la llei, quatre; fa quatre anys de la llei, i encara no tenim aquest reglament. Per tant, és important, a part de dir que no estem complint les coses, doncs potser fer un toc d'atenció entre tots plegats. I ja sé que vostè ho ha dit, eh?, això sí que ho ha dit.

I quant als temes dels purins, que ho ha posat sobre la taula..., jo no he parlat específicament dels purins, he parlat de l'ozó troposfèric, però ja que parlem dels purins i de l'ozó troposfèric, tot queda a Osona, i ja sé que som molt poquets a Osona, però, clar, és greu que tinguem aquests problemes de contaminació, i per això també li demanaria que hi haguessin alguns informes temàtics sobre el tema de l'ozó troposfèric, perquè seria important, doncs, de parlar-ne.

I només contestant un moment a la representant d'Esquerra, la senyora Espigares, perquè això no és un debat entre un grup i l'altre, però sí que m'agradaria dir que, és cert, el PSC i el PSOE han treballat molt en temes de feminisme i d'igualtat. O sigui, dir que el PSOE o el PSC no han treballat en temes d'igualtat em sembla com una mica fora de lloc, no?, quan, a més a més, a les seves files té un representant, en aquest Parlament, que creu que la paritat s'ha de donar pels atributs de les dones. Per tant, em sembla que jo no he volgut donar cap lliçó ni pretenc donar cap lliçó, absolutament a ningú, però menys que algú d'Esquerra em pugui dir si el PSC és o no un partit que busca la paritat i la igualtat entre homes i dones.

Gràcies, res més.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari en Comú Podem, tindria la paraula el senyor Joan Josep Nuet.

Joan Josep Nuet i Pujals

Sí; gràcies, president. Molt, molt breument per referir-me a alguns temes. Bé, en primer lloc, una clarificació: quan he afirmat que no m'he llegit l'informe, volia... (*rialles*) –perquè consti a l'acta i en el vídeo, eh?–, que no me l'he llegit tot, eh?; això és el que volia dir. Són 366 fulls, dels quals m'he llegit la majoria, però no me'ls he llegit tots.

Feta la clarificació, no, només, síndic, un comentari en un tema important, que en tornarem a parlar en aquesta comissió quan puguem discutir l'informe sobre la discriminació a l'escola catalana, la pretesa discriminació per motius de llengua, bàsicament, i per idees polítiques i les acusacions que es fan d'incitació a l'odi per part d'una part dels professors de l'escola catalana, aquest tema el podrem discutir. Però jo estic molt d'acord amb vostè que el primer problema i el principal problema que tenim a la nostra escola és la segregació social, no és la llengua vehicular, eh? I això no és que ho digui el síndic, eh?, no és que ho digui o no el Parlament de Catalunya: és que això ho ha dit el Tribunal Constitucional i ho ha dit el Defensor del Pueblo també. Ara, el que passa, que en aquest moment estem vivint política, doncs, en un moment convuls, eh?, d'alguna forma, i tothom llança la canya a veure si pesca peixos i, per desgràcia, crea polèmiques allà on no hi són, perquè hi ha gent que viu de la polèmica i sense polèmica no és res, i, per tant, quan no hi ha polèmica es busca i

es crea la polèmica. Aquest és el problema que tenim. Però, en tot cas, tindrem ocasió de poder-ho discutir també en aquesta comissió.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Nuet. Ara, pel Subgrup Parlamentari de la CUP - Crida Constituent, tindria la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Sí; gràcies, president. Re, molt breument, perquè em sembla que tinc a penes dos minuts i mig, puntualitzar quatre o cinc punts que o bé no he tingut ocasió de respondre en l'anterior intervenció o bé havien quedat en el tinter.

Un que m'ha quedat en el tinter: nosaltres tenim notícia de, com a mínim, al voltant de dues-centes actuacions, agressions feixistes a l'espai públic, la immensa majoria amb absoluta impunitat. Ens preguntem si a la sindicatura li preocupa aquesta evidència de l'augment del feixisme, de les expressions feixistes en el nostre espai públic, i, en tot cas, quines mesures s'haurien d'emprendre en aquest sentit per tal que això no es produeixi en un context d'impunitat.

Una qüestió a la que no m'ha contestat abans era la qüestió relacionada amb l'ICAM, eh? Ens sembla altament preocupant. M'imagino que deuen tenir denúncies al respecte, i era per saber quines actuacions tenen previst emprendre en aquest sentit.

Pel que fa a infància també puntualitzar una qüestió que em sembla important, i és tota la qüestió de l'acollida, inclusió, atenció a la infància que prové de la immigració, eh?, tenint en compte que aquest és un problema de la màxima importància i que segurament requereix una atenció específica.

Pel que fa al tema de l'habitatge, tampoc ha tingut ocasió de respondre pel que fa al tema de la gentrificació. És a dir, el problema de l'habitatge en el nostre país ja no és un problema d'emergència social i de pobresa, que sí, moltes persones no poden accedir a un habitatge o no poden accedir a un habitatge digne, però cada vegada més són les persones que no poden accedir a un habitatge en condicions, fruit, entre altres coses, d'aquest turisme extractivista intensiu que genera no només..., no és l'únic motiu, però conjuntament amb altres motius, aquest fenomen de la gentrificació. I aquest és un problema molt rellevant i molt important.

I per últim, certament, i pel que fa a l'escola, coincideixo..., la segregació és el tema principal i convé que no ens distreguin d'això, però en aquests moments també és molt important la defensa i la protecció tant dels nostres infants, dels nostres alumnes i les nostres alumnes, com del col·lectiu de professors. Més de cent cinquanta denúncies, en aquests moments, està rebent el nostre professorat arran de l'1 d'octubre, eh?, en un intent evident d'atacar l'escola pública catalana i que deixi de ser un espai de llibertat d'expressió i de pensament crític. Segurament això també requerirà una atenció especial.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara seria el torn de la diputada del Grup Republicà, la Gemma Espigares.

Gemma Espigares Tribó

Gràcies. Sí, per comentar alguns temes que abans, per qüestió de temps, no hem pogut comentar, volem destacar també el tema de bo social. L'informe en parla, i, amb dades trobades a la pàgina del Govern, la tarifa social ha baixat ja fins als 0,24 euros el metre cúbic, i sembla que hi ha previstes actuacions per a tornar a canviar la legislació i que baixi a la gratuïtat social. Veurem si és possible fer-ho en el menor temps possible, i així encoratgem el Govern a fer-ho.

En temes d'habitatge..., perquè també compartim amb el síndic que el repte principal de l'ampliació del parc de lloguer social..., jo crec que la majoria dels grups parlamentaris en som conscients, i sobretot de la necessitat d'incrementar el pressupost per desplegar aquestes polítiques públiques d'habitatge.

En tot cas, comentar que segurament, si el pressupost del Pla estatal de «viven-da», que depèn del Govern de l'Estat, es multipliqués per tres, seria la manera que les comunitats poguéssim desplegar aquestes mesures. I, també amb dades de la pàgina web, la Generalitat en els dos últims anys ha adquirit més de mil habitatges i ha fet una inversió de 44 milions d'euros. Per tant, segurament anem en aquesta línia de poder-hi ajudar, i encara queda camí per fer. El 2017 s'han adjudicat 1.152 habitatges per a donar resposta a situacions d'emergència, que també en parlava el síndic, de que la situació ens està desbordant i que sovint les taules d'emergència estan donant resposta a situacions del dia a dia i, com en l'àmbit de salut, ens preocupa no només actuar quan ja hi ha el problema, sinó prevenir. I per això destacar també els 112 milions d'euros destinats l'any 2017 als ajuts ordinaris per al pagament de lloguer, que, doncs, han beneficiat més de seixanta-mil famílies.

En l'àmbit penitenciari, únicament destacar dos elements, i segur que no serà tot el que podria ser, eh?, però aquestes càmeres de videovigilància als patis dels centres penitenciaris que el síndic va recomanar, sembla que ja hi ha alguns centres que les han aplicat, i, per tant, si això ha d'ajudar a prevenir, com també ho fa la millora de la formació en el tema dels informes que pugui tenir el personal, doncs, encoratjar també el Govern a seguir en aquesta línia.

En temes de treball, la renda garantida, que se n'ha parlat, el sistema de protecció a la infància, i també el programa Garantia Juvenil. Destacar, per al 2018, una nova edició del programa d'oportunitats 18-20, 21 milions d'euros per a més de tres mil joves; el programa Singulars, 30 milions d'euros a més de cinc mil joves, o el programa Joves en Pràctiques, 15 milions d'euros per a més de 1.400 joves. Com dèiem abans, crec que és important que destaquem també quina inversió hi fem.

I acabo amb un últim comentari, eh? Quan abans li demanava rigor al company de Ciudadanos, ho deia perquè podem opinar diferent, però no distorsionar la realitat. Quan vostè diu que *«el Gobierno separatista ha dejado muchos meses al Parlamento sin actividad, como la Comisión de Salud»*, revisi una mica què ha passat i veurà qui és que ens ha deixat aquí sense activitat parlamentària.

El president

Gràcies, senyora diputada. El darrer torn correspon al diputat, representant, portaveu de Junts per Catalunya, el senyor Antoni Morral.

Antoni Morral i Berenguer

Per acabar aquesta darrera intervenció, només fer una reflexió sobre un tema que ens preocupa especialment i que té a veure una mica també amb l'atmosfera creada, diguem-ne, entorn dels fets del 2017, que és l'arbitrarietat del sistema judicial en funció, doncs, de quin cas es tracti, no? Això lamina molt la confiança dels ciutadans respecte al que és el seu sistema judicial, les seves institucions, i ens sembla que aquest és un tema en què caldria tenir una certa cura i tractar-lo també, segurament, des d'una perspectiva més rigorosa, o rigorosa des de la sindicatura, en el sentit que a un músic, com el Valtònyic, se'l tracta d'una manera; als acusats amb sentència ferma del cas de La Manada se'ls tracta d'una manera; els fets del cas Castor, amb sentència ferma, doncs, és tractat també d'una manera, eh?, de favor, diguem-ne, del que són els poderosos –que, per cert, aquest tema estarà en comissió d'investigació aquí al Parlament, igual que el dels atemptats del 17 d'agost–, així com els drets dels presos polítics, els drets de companys diputats que estan empresonats de forma preventiva, no? És a dir, tots aquests elements, a la vista dels ciutadans, fan constatar una forta manca de confiança en el sistema judicial que tenim, no? I ens sembla,

això, que és gravíssim pel que fa, doncs..., bé, a atendre, diguem-ne, els afers públics que s'esdevenen.

En aquest sentit, aquesta és una reflexió de dir què està passant, no?, què està passant en el sentit que temes, doncs, judicials són tractats d'una manera molt diferent en funció del cas del que es tracta. I, en aquest sentit, la ciutadania de Catalunya en general, doncs, se sent agredida pel sistema judicial espanyol.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara donaríem la paraula al senyor síndic per tal de respondre a les interpellacions que hi ha hagut.

El síndic de greuges

Molt breument, president. Al portaveu del Grup de Ciutadans li demanaria que si té un moment, a l'acabar, li podem esclarir tècnicament què és un eventual i què és un funcionari i què és..., l'encàrrec de funcionar per funcionaris, si no es pot fer per eventuais. I potser és absurd que ho anem discutint, perquè els tornareu a llegir la mateixa llista i encara no han entès que són dues coses radicalment diferents i que passa a totes les defensories d'un sistema legal com el nostre. Però, vaja, ho podem fer tranquil·lament sense...

Un prec a tots: llegim tots els informes –no va només per vostè, senyor Nuet–, perquè em fan preguntes que jo penso «és que no s'ho han mirat». A mi em diuen –ho sé des del dissabte– que potser a la Zarzuela ja se l'estan llegint –m'ho diuen, jo no ho sé–, però és que sembla que aquí no s'ho han mirat, perquè és que em diuen que no diem coses que estan –em sembla que només començar l'informe– categòricament afirmades. Per tant, jo demano que, si us plau, llegeixin els informes, perquè em sembla absurd que comenci jo a rebatre coses que estan escrites, negres sobre blanc –i ho dic amb tota la voluntat i el «carinyo» del món.

Un tema molt important, però ja els he anunciat que aviat tindran un informe del síndic: l'escola a l'escola, l'escola dins de l'escola. El que hi hagi a l'escola es tracta a l'escola, no als jutjats. La comunitat educativa té molts instruments per resoldre tots els problemes que es puguin plantejar. És un greu error –torno a l'interès superior de l'infant– per als infants, siguin fills de qui siguin, portar els problemes de l'escola als jutjats; és un gravíssim error. I no és un error de legalitat, estic parlant del dret més profund de l'interès superior de l'infant. I això ho discutirem, espero, quan presentem el nostre informe sobre les escoles.

Amoïnats, per descomptat, per les expressions que hi puguin haver –permeti'm que ho qualifiqui així– puntuals de violència; el síndic estarà sempre en contra de qualsevol violència.

Sobre l'ICAM hem fet constantment informes. Es dona la casualitat que avui no ho hem citat en aquest informe, però hi ha un tema que consta que una part de l'Administració ha de ser conscient.

Sobre el que va succeir amb la consellera Borràs –i s'ha oblidat, qui ho ha citat, el vicepresident Junqueras–, el síndic va exigir a la consellera Borràs aleshores i a l'aleshores vicepresident Junqueras informació sobre el que es deia que havien fet: una, sobre haver convocat els funcionaris a anar al Palau de Justícia, i, l'altre, sobre les declaracions de l'exjutge Santi Vidal. La consellera Borràs públicament i personalment va afirmar i va garantir que no hi havia hagut cap mena de notificació, circular ni expressió administrativa; així i tot, va dir que s'havia equivocat. Tot això ha sortit en públic i està als papers del síndic. El vicepresident Junqueras ens va respondre que ell no veia per què havia d'actuar legalment i el síndic va dir públicament que ell hauria d'haver actuat legalment. Això també ho té –ho dic perquè tingui el màxim d'informació per parlar d'aquestes qüestions.

I per últim, dir-los que nosaltres –torno al principi– tornarem a mirar totes les intervencions. Jo no he fet ús ni una sola vegada de l'expressió «menysteniment» de ningú, ni del síndic –cadascú farà l'ús que vulgui, cadascú sap quines paraules pot

utilitzar. Sí que tornaré a demanar, i ho tornaré a demanar al Ple, que, si us plau, si volen debatre l'informe, debatem sobre el que diu l'informe i sobre el que s'ha fet a partir de l'informe; no debatem sobre el que un s'imagina que és arreglar-se així o aixà. Jo he fet preguntes sobre arreglements i no se me n'ha contestat ni una, i, en canvi, he sentit categòricament que jo soc «la *tuerca* del procés» –que a mi em fa una mica d'illusió, perquè en català això seria «la femella del procés».

Però, vaja, bromes a banda, hem de ser més curiosos a l'hora de discutir sobre els arguments, que es puguin basar o en informes del síndic o en informes del Parlament per poder avançar en la solució d'aquests problemes sobre els quals..., estem elegits i encomanats a fer-ho.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Exhaurim així la darrera intervenció de la comissió d'avui i s'aixeca la sessió, no havent-hi cap altre punt per tractar.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i sis minuts.